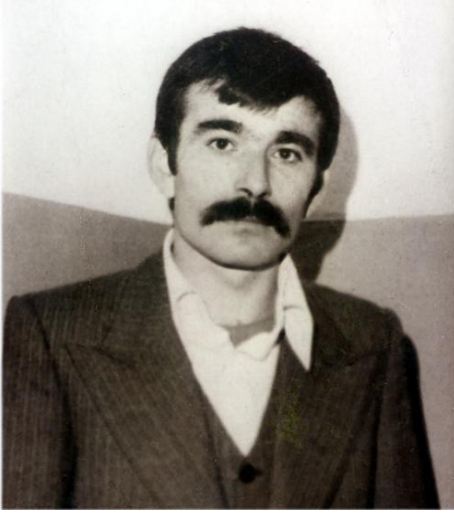

MAHKEME TUTANAKLARINDAN

PKK DAVASI

(KEMAL PİR ARKADAŞIN SAVUNMASI)

Duruşma Hakimi- Askeri savcılığın 30,4,1981 gün ve 1981/365/874 esas ve karar nolu ek iddianamesi ile yine askeri savcılığın 18,5,1981 tarih, 1981/358-276 esas ve karar nolu ek iddianameleri askeri savcı tarafından okundu. (Askeri savcı tarafından ek iddianame okundu)

Duruşma Hakimi- Sanık sorgularına devam edildi. Duruşma hakimi tarafından sanık Kemal Pir çağrıldı.

KEMAL PİR SORGUSUNDA: Duruşma Hakimi- Kemal, PKK örgütün üyesi olduğun ve bu örgüt adına faaliyetlerde bulunduğun; 4,8,1978 günü İsa Abacı'nın öldürülmesi olayına iştirak ettiğın, 15.8.1978 günü Mehmet Akyüz'ün öldürülmesine ve oğlunun yaralanması olayına iştirak ettiğın, 12.1978 tarihinde polis memuru Ekrem Çölgen'in öldürülmesi olayına karıştığın. 25.9.1978 günü Fehmi Kasaroğlu'nun öldürülmesi olayına iştirak ettiğın; ayrıca görevli polis memurlarına silahlı mukavemette bulunduğun ve görevli polis memurlarını öldürmeye tam teşebbüs ettiğın iddia ediliyor. Mikrofonu kendine göre ayarla.

(Kemal Pir arkadaş mikrofonu ayarladı.)

Kemal Pir Arkadaş- Bir de ayrıca PKK Merkez Komitesi üyesi olduğumu iddia ediliyor. iddianamede. Ona da cevap vermem gerekiyor.

Duruşma Hakimi- Tabii. Örgüt üyesi demekle bunları kastediyoruz. Bir de yüksek sesle konuşursanız hem arkadaşlarınız duyar, hem de biraz yüksek sesle.

Kemal Pir Arkadaş- Arkadaşlarımdan birinde iddianame var. Onu almak istiyorum. Ona bakarak bazı noktaların açığa çıkması açısından mümkün mü? (Kemal Pir Arkadaşa iddianame verildi.) Beni doğal PKK üyesi olarak kabul edebilirsiniz. Yani doğal olarak PKK üyesi olarak PKK üyesi olarak kabul edebilirsiniz. Ben PKK'nin kuruluşuna katılmadım. O dönemde cezaevinde idim. Katılmak isterdim yalnız. Yani PKK adında bir örgütü kurmayı ve onun merkez komitesinde de görev almayı kabul ederdim. Ancak çeşitli nedenlerle ben böyle bir görevde ne bulundum, ne de böyle bir örgütün kurulmasına katıldım. Yalnız genel anlamda bu hareketin ideolojik, politik görüşleri aynı zamanda benim görüşlerimdir de. Benim bu siyasal akıma katılmam niye mümkün oldu ve yahut ben böyle bir siyasal hareket niye katıldım? Katılımım hangi yıllara rastlar ve yahut ben böyle bir ideolojik, siyasi akımın ortaya çıkmasında ideolojik olarak katkılarım var mı? O noktanın da açığa çıkması, tarih önünde açığa çıkmasını istiyorum aynı zamanda ben. Yani şey açısından değil; zaten bu mahkemenin tarihsel bir mahkeme olduğuna inanıyorum ben. Yani basit bir dava olduğuna değil; yani herhangi bir hukuki şeyden ziyade, tarihsel önemi olduğuna da, yani buradaki mahkemenin tarihsel önemine de inanan bir insan oluyorum. İnsan olarak tarih önünde de gerçeklerin ortaya çıkmasını yani şahsımla ilgili olarak tarih önünde de gerçeklerin ortaya çıkmasını yani şahsımla ilgili olarak gerçeklerin tarihe gerçek olarak geçmesini istiyorum. Bu açıdan da benim bu harekete yıllarımı, neden katıldığımı izah etmek istiyorum. Ben yoksul bir aile çocuğu olarak dünyaya geldim ve 12 Mart döneminde Türkiye'de devrimciler öldürülüyordu. İdam ediliyorlardı. Halk üzerinde gerçekten büyük bir baskı vardı. Ben de o yıllar öğrenci idim. 1972 yıllarında öğrenci idim. Ve ben bunların gerçek nedenlerini araştırmak istedim ve Türkiye'de de bir eşitsizliği görüyordum. Eşitsizlik vardı, işçi sınıfının baskı altına alındığı, sömürüldüğü, yeni yoksul, gece kondu mahalleriyle, burjuva mahalleri arasında farklar açık, belirgin, yoksul köylünün durumu da açık, belirgin; ama bu ülkede refah sürenlerin durumu açık, belirgindi. Aynı zamanda dünya çapında ulusal kurtuluş hareketlerinin ve sosyalist hareketlerin de önemi vardı ve 1972 yıllarındaki devrimci gençlik hareketleri ve devrimci hareketler beni dünyadaki olan olayları araştırmaya, incelemeye tahlil etmeye, öğrenmeye götürdü. Ben araştırmır, incelerken ve tahlil etmeye çalışırken işleri gerçek, çıplak olarak kavramaya çalıştım ve Marksizme yöneldim.

Marksizm'in tek doğru düşünce sistemi olduğunu, sosyalist sistemin ezilen sınıfları kurtaracağını, eşitsizliği ortadan kaldıracığını, dünyadaki eşitsizliğin kapitalist sistemden kaynaklandığına inandım, Marksist oldum. Yani sosyalist oldum. Dünyayı tanımak benim için bilmek, tanımak yetmiyordu. Dünyayı değiştirmek gerekiyordu. Değiştirmek içinde mücadele etmek gerekiyordu. Ben aynı zamanda sadece bilen bir insan değil, bilen, araştıran bir insandan ziyade dünyayı değiştirmek için mücadeleye katılmanın da gerekliliğine inandım ve mücadeleye katılmak istedim.

Duruşma Hakimi- Kemal, nasıl bir değişiklik? Dünyayı değiştirmek dediniz?

Kemal Pir Arkadaş- Dünyada hüküm süren eşitsizlik var. Bu eşitsizlik kapitalizmden kaynaklanıyor. Kapitalizmin en üst aşaması emperyalizme karşı mücadele, emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele, emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele, sosyalizm için mücadele. Buna karar verdim.

Duruşma Hakimi- Değiştirmek, sosyalizmin kapitalizmin yerine ikamesini mi kastediyorsunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Evet, sosyalizmin, kapitalizmi yok etmesini, yani sosyalizmin hakim olmasını, bu doğrultuda. Şimdi, ama değiştirmek basit bir olgu değil, yani normal olarak insanlara anlatmakla mümkün: insanları ikna etmek mümkün, ama öyle ki her sistem kendisini koruyacak örgütleri de yaratmış. Bizatihi mahkemelerin varlığı, ceza şeylerinin varlığı, işte silahlı güçlerin varlığı; her sistemin kendisini koruma örgütleridir. Bu örgütler müsaade etmiyorlar. Müsaade etmedikleri için, yani devlet örgütünün bizatihi varlığı sistemi koruyor. Devletin yıkılması gerekir. Düşüncem bu. Bir de sistemi ikame etmek istiyorsan o devletle mücadeleyi,(Marksizm'de de böyledir zaten) hedef alıp o devleti ortadan kaldırmalısın. O devletin yıkıntıları üzerinde yeniden bir devleti inşa etmek zorundasın. Şimdi ben işte bu dönemde Türkiye'deki devletin, bu şekilde ortadan kaldırılmasına inandım. Çünkü Türkiye'de hüküm süren sistem kapitalist sistem emperyalizme bağlı bir sistem. Benim devrimci olmamda etkenlerden birisi de bu zaten. Türkiye'de Amerikan emperyalizminin üsleri vardır. İncirlik'te, Adana'da, Sinop'ta, Ege'de NATO üsleri falan. Halbuki ben tam bağımsızlıktan yana olan bir insandım. Ve bu durum ulusal onuruma dokunuyordu. Bunun da etkisi vardı, üstelik ülkemizde çıkan yeraltı servetlerin çoğunu ülkemizden götürülüyordu. Bize mamul maddeler satmaya çalışıyorlardı, ara malları üretiliyorduk. Bizde montaj sanayi geliyordu. Bilim ve teknik geliştirilmiyordu, beyin göçü vardı, ülkemizde yetişen beyinler yabancı ülkelere götürülüyordu. Ülkemiz gelişmiyor halkımız geri kalıyordu. Halkımız sefalet içindeydi. Ve emperyalizm ülkemizden bu tür şeyleri alıp gittiği için halkımızın gelişmesi mümkün olmuyordu. Bu da benim devrimciliğe doğru bir gelişme vardı bizde. Dolayısıyla Türkiye'de hüküm süren sistemin kapitalist sistem olduğu, emperyalizme bağımlı olduğu bu sistemi ayakta tutan gücün devlet olduğu; devletin de Türkiye'de hakim olan burjuva sınıflarının devleti olduğudur. Çünkü her insanın düşüncesi istisnasız bir sınıfın damgasını taşır. Sistem bir sınıfa aittir. Ve diğer sınıflar da onun peşi sıra giderler. Genel anlamda böyle bir şey durum budur. Bu anlamda böyle bir şey durum budur. Bu burjuva sınıflarına düşman olmamı, burjuvaziye ve onun sistemini de yıkmam gerekiyordu. Bu sistemi yıkabilmek için sisteme düşman olan hareketleri aradım, Türkiye'de devrimci, komünist hareketlerdi bunlar. Kürdistan'da da ulusal kurtuluş hareketi idi. Türkiye'deki devrimci hareketler o zaman 1974 yıllarında parçalanma eğilimlerini temsil ediyorlardı, parçalanma eğilimlerini temsil ediyorlardı; ama bu hareket toparlayıcılık vazifesi görüyordu, yani devrimci çevrelerde toparlayıcı vazifesi gösteriyordu. 1972'lerde ortaya çıkan ve bu gün PKK hareketi olarak ta bilinen bu hareket bir örgüt değil, ideolojik, siyasal bir akımdı. Bu hareket toparlayıcılık vazifesi görüyordu, toparlayıcıydı. Ve geleceğinde şey vardı, yani zafer şeyleri vardı, hala da var, buna inanıyorum. Bu hareketin geleceği parlak, iktidar olacak. Böyle bir durum vardı. Bunun için ben bu hareket katıldım. Bu harekete de böyle basit tartışmalarla katılmadım. Yani bir gençlik örgütü vardı, evet Ankara'da ADYÖD, Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Kültür Derneği. Bu derneğin ben de üyesi idim. Bu derneğe gidip geliyordum. Abdullah Öcalan'ı (Arkadaşı) orada tanıdım zaten. O dernek vasıtasıyla tanıdım; ama bu hareketin ideolojik olarak şekillenmesinde ben bulunmadım. Benden önce zaten bu hareket şekillenmişti. Ben bu harekete deminki saydığım nedenlerden dolayı katıldım. Devlete düşmandım, devleti yıkmak istiyorduk biz, burjuva sınıflarının devleti olduğu için yıkmak istiyorduk. Onun için bu hareketi araştırdım, baktım. Bu hareket ne diyor, ne demiyor. Komünist mi, değil mi? Sosyalist mi? Basit milliyetçi bir hareketse asla katılmazdım. Basit Kürt milliyetçi bir hareketi ise katılmazdım. Milliyetçiliğe karşıyım çünkü ben. Milliyetçi değilim, milliyetçi düşüncenin hangi ulustan olursa karşıyım çünkü ben, milliyetçi değilim, milliyetçi düşüncenin hangi ulustan olursa karşıyındayım. İster bunlardan olsun, ister ne olursa olsun, Kürtlerden olsun. Katılmazdım ben böyle bir harekete. Katıldığım yıllar da 1974 yılları değil.1974 yıllarında böyle bir hareketi tanıdım, böyle bir hareketin eğilimin temsilcilerini gördüm, konuştum tartıştım; Türkiye'deki devrimci harekete katıldım istiyordum. Ama orada, toparlayıcılık olmadığı için katılmadım bu hareketlere.

Ben 1976 yıllarında bu harekete kesin olarak katılmaya kara verdim. Ama katıldığım zaman bu hareket iddianamede iddia edildiği gibi bir örgüt değildi. Bir ideolojik siyasal eğilimdi, örgütlenmesi gerekiyordu.

Duruşma Hakimi- Nasıl tartışma yapıyordunuz....?

Kemal Pir Ark- Bu tartışmalar burada iddia edildiği gibi, Türkiye’de Kürtlerin sömürüldüğü biçiminde değil, zaten bu biçimde yanlış, burada geçtiği biçimiyle anlayışımıza da, Marksizm’e de ters, Kürdistan’da bir toplum vardı, biz Marksizm’i toplumlara uygulamak istedik, benim düşünceme göre böyle, o arkadaşlarda öyle idi, tartıştığım insanlar. Tüm toplumları kurtarıyorsa Marksizm, Kürdistan toplumuna da uygulanabilir. Kürt toplumuna değil, Kürdistan toplumuna uygulanabilir. Ki ayrıca şu da vardı, dünya çapında ulusal kurtuluş hareketleri yükseliyor; Vietnam devriminin zaferi var, Kamboçya, Laos devrimlerinin zaferi var, gençlik anti-emperyalist mücadeleye yönelmiş Türkiye’de. Biz de o şeyin etkisindeyiz. Angola, Mozambik, Gine’de mücadeleler var. Ulusal Kurtuluş hareketlerinin zaferi var. Filistin devrimi var, yakın etkileniyoruz ve bunlar bizi anti-emperyalist mücadelenin sorunlarını tartışmaya itiyor. O zaman Orta Doğuda halklar mozaik gibi kaynaşmış; Kürt’ler, Türk’ler, Araplar, Farslar ve öyle ki, Orta Doğu emperyalizmin, emperyalist sistemin en büyük yedek gücü. Buradan, Orta Doğudan emperyalizmi kovup, Avrupa’ya sıkışıp kalacak ve Avrupa’da onu da yenmek mümkün. Petrolü ile tüm insan gücü kaynaklarıyla burada, üstelik Orta Doğunun siyasal haritası emperyalizm tarafından çizilmiş. Emperyalizmin, işbirlikçi burjuvalar, feodaller ve komprador burjuvalar tarafından çizilmiş bir siyasal harita. Böyle bir siyasal haritayı anti-emperyalist olarak mümkün değil ben kabul edemem. Ben halkların öz iradeleriyle çizilmiş siyasal haritalardan yanayım. Ve zaten halkların mücadeleleri de bu gün de gösterdiği gibi, yani dünya çapında görüldüğü gibi, kendi öz iradeleriyle kuruyorlar. Yani, çizilmiş siyasal haritalar değişiyor dünya çapında. Afrika’da değişiyor. Güneydoğu Asya’da değişti. Asya’da değişti, Latin Amerika’da değişiyor. Afrika’da değişiyor. Orta doğudaki emperyalizme karşı mücadelenin genel sorunlarını tartışırken, Kürt toplumu da var. Ben üniversiteye geldiğim zaman Kürtlerin varlığından haberim bile yoktu. Üniversite yıllarında ben baktım Kürtçe falan konuşuyorlar. “Evet biz Kürdüz” falan diyorlar baktım bunlar Türkçe değil, Kürtçe konuşuyorlar. Bense Türkiye’nin sorunlarını çözmekten yana mücadele etmek istiyorum, o zaman Türkiye’nin sorunlarını incelemem gerekir. Türkiye’yi bilmem tanımam gerekiyor. Türkiye’de hüküm süren ekonomik yapıyı, siyasal yapıyı tanımam gerekiyor. O zaman ben de Kürt’leri ve Kürdistan’ı da tanımaya çalıştım. Baktım ki, bir toplum var. Böyle bir topluma kapitalizm biraz girmiş. Proleterleşme var, sınıflaşma var, o zaman ulustur böyle bir toplum. Böyledir dünya çapında; kapitalizm biraz girmişse ve sınıflaşma varsa o toplumda farklı modern sınıflar anlamında burjuvalaşma varsa, modern sınıflar varsa, o toplum, böyle bir toplum ulustur o zaman, tarihsel olarak ta Kürdistan’ın teşekkülü var. Kürdistan tarihini, Kürt’lerin tarihini incelememiz gerekiyor, evet birazda Kürtlerin tarihini bulabildiğimiz imkanlar ölçüsünde inceledik, inceledim, incelemeye çalıştım. Ve 1976 yıllarında ben bu harekete katıldım. Kesin olarak katılmaya kara verdim, önceden tanyordum, 1974 yıllarından beri tartışıyorum; ama 1976 yıllarından itibaren bu harekete katılmaya kesin kara verdim.

Duruşma Hakimi- İlk görevi nasıl aldınız, ne gibi faaliyetlerde bulundunuz.

Kemal Pir Arkadaş- Bu iddianameyi yazarlar kendi mantık silsilelerini bile kurumamışlar. Kendi mantık silsileleri içinde bile çelişki halindedir.

Duruşma Hakimi- İddianameye cevap ver; fakat silsilesini, falan karıştırma. Bu, elindeki iddianamedir. Biz seni nasıl dinliyoruz mahkeme heyeti olarak, sende bazı şeylere riayet etmek mecburiyetindesin. Silsilesine, bağ falan karıştırma. Siz beğenmediğiniz taraflarını cevaplar izah edersiniz; ama “silsile kuramamış” falan diye değil.

Kemal Pir Arkadaş- Ona cevap veriyorum zaten. “Başlangıçta kurucu durumunda olan bu sanıklar” ki benimde ismim var, örgütte kurucu durumunda diyor...

Duruşma Hakimi- Siz izah ediyorsunuz, dinliyoruz; ama “kurulmamışlar” bilmem ne meselesine girme.

Kemal Pir Arkadaş- İddianame “bu sanıklar, kendi fikirlerine henüz teşkilatlanmamış örgütün fikirleri doğrultusunda” diyor. Yani teşkilatlanmamış bir şey varsa örgütte yok zaten. Yani 1974 yıllarında örgüt yok, örgüt kurulmamış. Zaten bunun programı, tüzüğü, bir de iç çalışması, organizesi de gösterilemez yani. Bir de Apo ve Apoculuk sorunu var. Bu hareketin şeyi olduğum için onu da anlatacağım: Apo ve UKO. Bu hareket ne Apocu terimini, ne de UKO (Ulusal Kurtuluş Ordusu) ne de iddia edildiği gibi bildirilerin altına Ulusal Kurtuluş Ordusu imzası atılmış. Ben hiç görmedim. Bildirileri okuyordum, geliyordu, yazılan, bu bildirileri ben de bazen okuyordum. Ama Ulusal Kurtuluş Ordusu şeyinde

bir bildiri görmedim. Böyle bir örgütte yok. Bu daha çok, bu hareketi karalamak için uydurulmuştur. Çünkü gelişti bu hareket, hem de geliyordu. Bir yere birisi gidiyordu, biraz propaganda yapıyordu, bir bakıyorduk bütün gençlik bizden yana olmuş, tüm köylü bizden yana olmuş, tüm köylük bizden yana olmuş. O zaman bu hareketi sevmeyenler, hareketi karalamak, çamur atmak için böyle bir isim uydurdular. Apoculukta zaten bizi tek kişiye bağlı göstermek gibi bir şeydi. Halbuki biz bir insana falan bağlı değiliz. Abdullah yoksa bu hareket yoktur diye bir şey yoktur. Abdullah'ın kendisi de bu hareketin bir insanıdır. Durum budur. Böyle bir şey de yok. Ayrıca, bu iddianamede öyle bir genel görünüm var ki, sanki biz halkı zorla bu harekete sokmuşuz. Gönüllü idiler. Marksizm'de de öyle bir şey yok zaten, devrimciliğimizde bunu gerektirir bizim. Biz kimseyi zorlamadık. Burada bazıları tanık diye çıkartılıp diyor ki; “bana silah çekti falan ve yahut şu oldu, bu oldu. Hayır, böyle bir şey yok. Biz ne kimseden ne zorla para istedik, ne zorla şunu yap dedik, ne de zorla sen bu harekettten olacaksın dedik. Zorla bir insanı bizimle beraber çalıştırmak mümkün değil; ama biz ikna ettik, ikna etmeye çalıştık. 3 saatte ikna ediyorsak 3 saatte, 300 saatte ikna edilmesi gerekiyorsa bir insanın üçyüz saat uğraştık. Yani, insanlara uğraşıyorduk. İnsanların bizimle beraber hareket etmesi için uğraşıyorduk. İnsanların bizimle beraber hareket etmesi için uğraşıyorduk, benim de uğraştığım bir alan.

Duruşma Hakimi- Kürdistan nereyi kastediyorsunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Bunu da izah edeceğim. Şimdi bir ulusun sınırlarının oluşması, dil alanları ile mümkün. Dilin yayılma alanıyla mümkün. Normali budur dünya yüzünde. Bilimsel olarak ta böyledir. Avrupa'da ulusal devletler oluşurken yayılmış olduğu dil alanları üzerinde oluşmuştur. Ama öyle ki dünya çapında bugün durum emperyalizm var olduğu için eşitsizlik var, ulusal devletlerin sınırları da eşitsiz. Yani siyasal sınırlar eşitsiz bir şekilde çizilmiş. Ama doğal anlamda bir ülkenin sınırları yayılan dil alanlarıyla ölçülür. Dilin yayılmış olduğu alan o ulusun da sınırlarını, ülkenin sınırlarını teşkil eder. Ama siyasal sınır farklı olabilir. Eğer sömürgeci bir devletse devlet, siyasal sınırı çok, daha büyük olabilir. Bir devlet bir ulus güçsüzse bir başka ulusun burjuvazisi, hakim sınıfları tarafından eziliyorsa, o şey yapabilir. Kaldı ki Türk'ler de Kürt'leri ezmiyor, yani Kürdistan'a egemen olan güç Türk burjuvazisidir. Türk halkı değil Türk halkının ve Türk emekçi sınıfının hiç bir çıkarı yoktur, Kürdistan'dan. Sömürge statüsünde tutulmasında hiç bir çıkarımız yok, biz yoksulların hiç bir çıkarı yoktur. Hatta zararımız var, çünkü Kürdistan insanının emeği ve yeraltı servetleri Türkiye'ye geldiği zaman bizim sınıf düşmanlarımız çok güçleniyor, çok güçlendikleri için hatta buradan götürülen insanlar bizim fabrikalarda çalışıyoruz biz işçiler, bunlar yedek işçi ordusunu oluşturuyor, daha ucuz çalışıyorlar, bizi patronlar işten atıyor, Türkiye'de. Bizim hiç çıkarımız yok zararımız var. Durum budur. Onun için de ulusal kurtuluş, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketleri ile Türkiye devrimci hareketi arasındaki bağ var. Ben bu bağa da inandığım için bu iki halkın kardeşliğine de inandığım için ama hakim sınıflarsız, ikisinin de hakim sınıfı yok edilecek, ondan sonra bu iki halkın birleşmesi de mümkün özgürlük şartlarında, hatta ben Ortadoğu da daha büyük devletlerden yanayım. Ama eşit ve özgür temellerde daha büyük devletlerden yanayım. Burjuva sınıflarsız, hakim sınıflarsız feodal, kompradorlarsız büyük devletler.

Duruşma Hakimi- Ben size bir soru sordum Kürdistan'la nereyi kastediyorsunuz dedim, siz de “dille” dediniz, bu dil nerelerde konuşuluyor.

Kemal Pir Arkadaş- Kürt dilinin yayılma alanı Kürdistan'ın kesin sınıridir.

Duruşma Hakimi- Neresi burası?

Kemal Pir Arkadaş- Burası Antep'i içine alır, Maraş'ı içine alır, Sivas'ın bir kısmını oradan Erzurum, Kars'ın bir kısmı ile Türkiye bölümü ile ilgili şeyi böyledir. Bu dilin yayılma alanı burasıdır. Doğal olarak.

Duruşma Hakimi- Siz dilci olarak buraları gezdiniz, dil alanında inceleme yaptınız, dilin yapısı hakkında?

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi öyle bir durum var ki bir dil resmi bir dil varsa olmazsa gelişmesi mümkün değil. Dilin gelişmesi mümkün değil resmi alfabetiz.

Duruşma Hakimi- Dili hususunda inceleme yaptınız mı siz?

Kemal Pir Arkadaş- Çok az bir inceleme yaptığımıza göre, bu dil hususunda, dilin yayılma alanı ile ülkenin yayılma alanı hakkında nasıl bağıntı kurabiliyorsunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi bu bilimsel olarak böyledir. Bir dilin...

Duruşma Hakimi- Hayır, bilimsel olarak araştırma yaptım diyorsunuz, ondan sonra dile göre ülke sınırı çiziyorsunuz.

Kemal Pir Arkadaş- Bu dili araştırma yapmama gerek yok. Dilin gramer yapısını, sentaksı, şusunu, busunu incelememize gerek yok. Sadece ve sadece ülkeler dilin yayılma alanına göre tespit edilir. Budur benim bilimsel olarak kastettiğim. Ulusal devletler Avrupa'da oluşurken, Fransız ulusu Fransız dilinin yayıldığı alanlar üzerinde oluşturulmuştur.

Kemal Pir Arkadaş- Bu dili araştırma yapmana gerek yok. Dilin gramer yapısını, sentaksı, sadece ve sadece ülkeler dilin yayılma alanına göre tespit edilir. Budur benim bilimsel olarak kastettiğim. Ulusal devletler Avrupa'da oluşurken, Fransız ulusu Fransız dilinin yayıldığı alanlar üzerinde oluşturulmuştur.

Bir şeyi Almanlarla Aulses-Lorendir. Yani Aulses-Loren üzerinde bir anlaşmazlıkları vardır. İtalya dilinin yayıldığı alanlar üzerinde İtalyan ulusu teşekkül etmiştir. Norveç, İsveç, Hollanda Flaman dilinin....

Duruşma Hakimi- İsviçre'de kaç dil konuşulur?

Kemal Pir Arkadaş- 3 dil. O, demokrasinin hüküm sürdüğü Avrupa'da mümkün. İsviçre gibi ama bugün değil. Demokrasi Avrupa'da hüküm sürerken. Avrupa'da bugün demokrasi sürmüyor; Oligarşiler egemen Avrupa'da. Siyasi gericiilik var. Dolayısıyla bugün mümkün değil o. Sosyalizm şartları altında mümkün yalnız. Kapitalizm şartları altında o tür örneklerin ortaya çıkması mümkün değil.

Duruşma Hakimi- Evet, gelelim 1978 ve sonraki döneme.

Kemal Pir Arkadaş- Evet şimdi bundan sonra genel olarak kendimle ilgili şeyleri şey anlatacağım.

Duruşma Hakimi- Hayır, 1979 da Urfa cezaevinden firar ettiniz.

Kemal Pir Arkadaş- Yeni bir davam daha var. Bir başka davam daha var. 29 Mayıs yeniden inceleme tarihidir. Bu sıkıyönetim savcığındadır. 1979'da bu yakalanmam arasındaki dönemi o mahkemede izah etmek istiyorum.

Duruşma Hakimi- 1979 ile bu yakalanma arasındaki... Neden burada izah etmek istemiyorsunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi oradan bana iddianame gelecek. O ayrı bir dava konusu olduğu için, eğer bununla birleştirilse burada da iddia edeceğim, yani burada da söyleyeceğim. Onu çıkacağım mahkemede belirteceğim.

Duruşma Hakimi- Şimdi, muhtemelen açılacak dava bu davayla birleştirilir muhtemelen. Kısaca bize izah edin; 79'dan yakalanma tarihine kadar.

Kemal Pir Arkadaş- Ama şeyi bitirmedim, yani şu iddianamedekileri bitirmedim; ama kısaca söyleyeyim yurt dışında idim.

Duruşma Hakimi- Nerede idiniz?

Kemal Pir Arkadaş- Suriye'de de idim.

Duruşma Hakimi- Suriye'nin hangi şehrinde idiniz?

Kemal Pir Arkadaş- Halep, Şam..

Duruşma Hakimi- Kimlerle irtibat halinde idiniz?

Kemal Pir Arkadaş- Hayır.

Duruşma Hakimi- E, Suriye/Halep, Şam'da ne yaptınız ya?

Kemal Pir Arkadaş- Sahte kimlikle dolaştım. Kendimi sakladım.

Duruşma Hakimi- Neden gitme ihtiyacını, Suriye'ye geçme ihtiyacını hissettiniz?

Kemal Pir Arkadaş- Benim o şeyde anlatmam daha iyi olacak.

Duruşma Hakimi- Kısaca istiyoruz.

Kemal Pir Arkadaş- Gerek yok. Yani o konuda iddia gelmediği için burada yeri yok. Buradakileri bitirsem daha iyi olacak.

Duruşma Hakimi- Burada neye cevap vereceksiniz.

Kemal Pir Arkadaş- Burada cinayetler var üzerimde bir, bir de örgütün bölge komitelerinde yer aldığım iddiaları var. Yani PKK'nin bölge komitelerinde yer aldığım iddiaları var. Urfa bölge komitesinde yer aldığım, Diyarbakır bölge komitesinde yer aldığım iddiaları var. Ben onlara cevap vereceğim yani kısaca. Bir de parti merkez komitesi üyesi olduğum iddiası var, ona cevap vereceğim.

Duruşma Hakimi- Kısaca cevap verin. Genel olarak anlattınız, onun için kısaca cevap verin diyorum.

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi, bu iddianamede bir bölüm var, diyor ki "5 Nisan 1979 tarihinde bölge komitelerinin oluşturulması karar altına alındı..." Şahifesini iyi hatırlamıyorum, 60 olabilir. Ben aynı dönemde cezaevindeydim ve benim Diyarbakır bölge komitesinde faaliyet yürüttüğüm yazılmış.

Duruşma Hakimi- Kemal bir dakika 8.11.1978 tarihinde Pazarcık'ta yakalandınız. Aynı günümü tutuklandınız?

Kemal Pir Arkadaş- Hayır, 17'sinde Urfa'da tutuklandım. Pazarcık'ta yakalandım. Urfa'da tutuklandım.

Duruşma Hakimi- Davanız hangi mahkemede görüldü?

Kemal Pir Arkadaş- Davam Adana sıkıyönetim komutanlığına gitti, ondan sonra buraya gelmiş, şimdi burada, yani geldim burada karşılaştım işte.

Duruşma Hakimi- Siz Urfa cezaevinde kaldınız.

Kemal Pir Arkadaş- Adana sıkıyönetim cezaevinde kaldım. Haziranın 15'ine kadar Adana sıkıyönetim cezaevinde yattım.

Duruşma Hakimi- Şimdi, 17.11.1978 tarihinde hangi tarihe kadar Adana cezaevinde yattınız?

Kemal Pir Arkadaş- 16 Ocak'a kadar Urfa'da yattım, 1979-16 Ocağına kadar ondan Temmuzun 15'ine kadar Adana cezaevinde yattım, 15'inden firar ettiğim tarihe kadar da Urfa'da yattım. Dolayısıyla benim şey olmadığım açık, yani bu şeyde yer almadığım açık Yani kabul edemem tarihsel olarak kabul etmem mümkün değil. Aynı şekilde Urfa bölge komitesinde yer aldığım gösteriliyor. Yine aynı dönemde tutukluydum. Yani bölge komitelerinin oluşturulması PKK kurulduğu dönemlerde olabilir. Bir örgüt varsa, kendine uygun komiteleşmeler yapar. Kaldı ki ben PKK'nin örgütlerinden herhangi birinde görev almayı istiyorum, isterdim, ama çeşitli nedenlerle ben görev alamadım. Alırdım da ama alamadım. Böyle bir şey istemek başka, yapmak başka. Biz bulunamadık. Böylece benim ne Urfa ne de Diyarbakır bölge komitesinde yer almam mümkün değil. Tarihsel açıdan bunu belirtmeyi gerekli buluyorum. Çünkü kendi şeyim var. Bizim ismimiz, kişiliğimiz kamuoyunda şurada burada şöyledir, böyledir. Filan diye geçiyor ama tarihe gerçek olarak geçsin her şey. Bu açıdan söylüyorum. Yoksa ben bir komitede görev almışım bunu cezasından değil. Kaldı ki ben, bana verilecek cezanın da benim için pek önemli olmadığı kanaatindeyim. Verilecek cezanın siyasi olduğunu bildiğim için, benim için şeref olacaktır. Aynı zamanda, bir de şimdi bu şeyleri ben kısacı bu cinayetlerle ilgi şeyi geçireyim. Daha önceden bazı şeyleri biliyorum.

Duruşma Hakimi- Ben size söyleyeyim: 4.8.1978 günü İsa Abacı'nın öldürülmesi olayı.

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi, bu adamın, benim bununla o tutuklanmamada karşılaştım. Yani böyle bir şeyle sorgulamamda karşılaştım böyle bir şeyle Urfa'da. Bir adam getirdiler. Bu adam yanılmıyorsam ya dayısıdır ya amcası idi bu vurulan adamın. Adama beni teşhis ettirdiler. Teşhiste adam tanımıyorum dedi. Yani bu değil dedi, tanımıyorum dedi. Ondan

sonra bunu zabıta bile geçirilmemişti. Ben bundan tutuklandığımı bilmiyordum. Tutuklamamıştım çünkü. Buna ait bir tutuklama kâğıdı gelmemişti bana. Bilmiyorum, dolayısıyla alakam yok. Yani bu olayla alakam yok benim. Ayrıca vuranın tek kişi olduğunu söylüyordu o adam, amcası veya dayısı. Bize hem savcılıkta teşhiş şeyine geldi, hem de polis sorgusuna geldi. Bu adam tek kişi vurdu diyordu. İki kişiydik biz, ikimizi de gösteriyordu polisler, insanların içerisine koyup. Değil diyordu yani adam. Ben de değilim zaten. Bu olayla alakam yok benim.

Duruşma Hakimi- Görevli polis memurlarına silahla mukavemet ettiğiniz, polis otosunu taradığınız, polisleri öldürmeye tam teşebbüste bulunduğunuz iddiası var.

Kemal Pir Arkadaş- Böyle bir iddia asılsız. Yani benim hakkımda, böyle bir şeyle de alakam yok. Çünkü o şeyin başında, bu iddianamede şöyle bir şey var: “Sanıklardan, Kemal Pir, ...,ın ’78 yılı içerisinde Hilvan bölgesinde örgütün hücre çalışmasını yürüttükleri...” şimdi bir örgüt yoktu zaten, Hücre çalışması yürütmemiz de mümkün değildi. Kastedilen örgüt PKK ise, PKK kurulmamış o zaman. Kastedilen örgüt çete ise, çete ile alakamız yok. Çetenin de hücre çalışması olmaz. Çete çetedir. Üç kişi, beş kişi bir araya gelir, bir çete oluşturur. Kendi bağımsız bir şeydir bu. Dolayısıyla bizim hareketimizin çetecilikle alakası yok. Yani benim ideolojik, politik hedeflere ve ideolojimiz açısından böyle bir şeyle alakamız olamaz. Yani çeteyle alakası olamaz.

Duruşma Hakimi- Cezaevinde seminer yapıyor muydunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Yapıyordum

Duruşma Hakimi- Siz mi yapıyordunuz?

Kemal Pir Arkadaş- Evet, genellikle ben epeyce konuşuyordum.

Duruşma Hakimi- PKK örgütünün, politik, ideolojik ve siyasi mücadele yöntemi nedir?

Kemal Pir Arkadaş- Biz ideolojik olarak (aynı zamanda PKK’nin hedefleri oluyor bu) Kürdistan’da gericiliğin, yoksulluğun, sefaletin temel nedeninin sömürgeci ekonomik yapı olduğunu, sömürgeciliğin oluşturulduğu; bu şeyde her türlü yozluğu, lümpenleşmeyi, geriliği temsil ettiği, kültürsüzlüğü, kişiliksizliği geliştirdiği; tüm bunları bunları ortadan kaldırmak için sömürgeci ekonomik yapının ve sömürgeci sistemin ortadan kaldırılması gerektiğini savunuyoruz. Sömürgeciliği temsil edenleri de söyleyelim: Türkiye’deki burjuva hakim sınıflar. Yani Türk halkı değil, Türkler değil hakim sınıfları Kürdistan’da sömürgeciliği uyguluyorlar.

Ama bunlar bu sömürgeciliği uygularken Kürdistan’da kendilerine işbirlikçi buldular. Kendilerine işbirlikçi bulmadan bu işi yürütemezlerdi. Kürdistan’daki hakim sınıflar da bunlarla işbirliği yaptı. Tüm feodallerin milletvekili olması bunu açıkça gösterir. Tüm toprak ağaları milletvekili. Duyduğu kadarıyla “ Kepoğlu” Diyarbakırlı, işte Mehmet Celal Bucak Urfa’da milletvekili. Her zaman seçilebilir. Sömürgecilerin bunlarla işbirliği yaptığı, bu devrimin dıştaki hedefi sömürgecilikse, içteki hedefinin de feodal, komprador siyasi düzen olduğu, bu siyasal düzeni yıkmadan toplumu ilerletmenin mümkün olmadığı görüşümden zaten. Bunu yıkabilmek için, hemen ayaklanmaya başvurmak gerektiğini, işte bir ilk önce Kürt olsun, Türk olsun, kimi bulursa vuracaklar, devletin onlar üzerine baskısını çekecek ve bilinçlendirilmiş halk isyan edip devleti yıkacak, gibi bir düşüncemizi kabul etmiyoruz. Hayır, böyle bir düşüncemiz yok bizim. Biz halk üzerinde devlet terörünün esmesinden yana değiliz. Yani baskısız dönem ne kadarsa ona uygun davranırız. Baskısız bir dönemi baskılı bir döneme daima yeğleriz. Düşünce sisteminde de bugün böyledir. Bence baskılı bir dönemi de faşistler istiyor. Ben aynı şeyi istemem. Yani, devlet gelsin, üslerine baskıda bulunsun, halk da buna karşı ayaklansın..... böyle bir düşünce sistemimiz yok. Marksizm’de de böyle bir şey yok zaten. Kürdistan’daki Devrim Ulusal Kurtuluş Devrimi olduğu için sömürgeci siyasal ve ekonomik yapıyı hedeflediği için, biz uzun süreli bir halk savaşını hedef almışız.

Duruşma Hakimi- Nasıl olacak bu halk savaşı?

Kemal Pir Arkadaş- Anlatacağım.... Uzun süreli halk savaşı; genel ideolojimizin stratejik hedefi bu. Bunun PKK’nin de hedefi olması gerekir. Çünkü bu ideolojik ve politik yapının örgütlenmesidir PKK. Vücut bulmuş bu ideolojik yapı ve siyasal yapı PKK’de. Bu hedef ama, bunu örgütlemek başka. PKK’nin askeri kanadı vardı. Burada bazen çıkıyor askeri kanat diye. Zaten iddianamede de iddia ediliyor. Bunlar PKK’nin stratejik hedefine uygun örgütlenmeler değil. Çünkü

benim ideolojik yapımda da bu yok. Ona uygun örgütlenmeler değil. Onlar daha çok, bir hareketin ve halkın... kendisini koruma hareketleridir. Yani Kürdistan'da feodaller var. Halkla feodaller arasındaki çelişkiyi biz yaratmadık. Biz kıskırtmıyoruz da. Bizden önce vardı. Halkla feodaller arasındaki çatışmalar var. Bunlar halkın kendini koruma hareketleridir. PKK de halka destek oluyor feodallere karşı, sınıf hareketidir de... Halka destek oluyor ve hem halkı, hem de kendisini koruma hareketleri olabilir olsa olsa. Bunların oluşturulma döneminde ben olmadığım için, (var ama böyle şeyler) hangi hedefler, ne için örgütlenmişler ben bilmiyorum. Örgütlenmişler. Örgütlenmişler; onu da bilmiyorum ayrıca. Ama benim dediğim stratejik hedefler doğrultusunda örgütlenme yani uzun dönem halk savaşı doğrultusunda örgütlenmekse daha farklı şeydir. Bu, bağımsız bir orduyu hedefler. Bağımsız bir silahlı gücü. Profesyonel bir ordu, profesyonel, silahlı bir örgütlenmeyi hedefler bu. Bu, Parti Önderliğinde olacak. Daha farklı bir örgüt yapısını gerektiriyor. PKK bunu yapmadı yani. Hiç bir zaman PKK böyle bir örgütlenmeyi yapamamış. Eğer böyle bir örgütlenmeyi yapsaydı, burada bulunan insan sayısı biraz daha az olurdu ve çok daha gür sesler işitmemiz mümkündü. Böyledir yani. Bunu yapmamış PKK. Ya uygun şartları bulup yapamamışlar, ya imkanları yokmuş yapamamışlar; ama böyle bir örgütlenmeyi yapamamışlar. Yapılmamış. Neden yapılmamış?

Ama amaçları bunu yapmaktır. Yapabilirler bundan sonra. On sene sonra, yirmi sene sonra. Yani şey önemli değil. Bu zafere ulaştı demektir. İbrahim, Ahmet'in, Hasan'ın, Mehmet'in, Hüseyin'in de bu ideolojinin zaferiyle bulunması önemli değil. Ahmet olmaz da Mehmet olur. Bu uzun süreli halk savaşını amaçlıyor. Bir de aslında burada iddia edildiği gibi şey var. PKK, tahmin ettiğim kadarıyla bir de silahlı bir çizgiyi tartışmamış; askeri çizgi üzerinde çalışma yapmamış. Eğer yapsaydı, bu askeri çizgisi oluşturmuş olsaydı deminki örgütlenmeyi yapardı. Demek ki bu zaman alacak. Zaman alacak bir iş olduğu için beş sene sonra, iki sene sonraya, on sene sonraya da ertelenebilir. Yani erteleme değil de şartlar o zaman oluşur o zaman yaparlar.

Duruşma Hakimi-Halk ordusu nasıl teşkil edilecek; bu mücadele şekli nasıl olacak? Kısaca cevap ver.

Kemal Pir Arkadaş- Dedim ya, profesyonel bir gerilla hareketi gerekiyor. Bu da gönül rızasıyla emperyalizme, sömürgeciliğe karşı silahla dövüşmeyi kendine hedef edinmiş; Ama tüm ailesiyle ve düzenle bağlarını kesmiş insanlardan müteşekkil, profesyonel askerlerden oluşan bir şey bu tip insanlardan oluşturulacak ve örgütlenilecek gerilla birlikleri vasıtasıyla çeşitli aşamalardan geçen bir şeyle bu ordu oluşturulacak. Ordu oluşturma dönemi yirmi seneyi de alabilir. Yani uzun süreli bir halk savaşı. Bunun dünyada örnekleri var. Onların izlemiş oldukları yöntemin, ama buraya özgü şartları da dikkate alarak gerçekleşir.

Duruşma Hakimi- Kafanda tahayyül ettiğin devlet dünyada var mı, bütün eşitliklerin olduğu bir devlet var mı?

Kemal Pir Arkadaş- Var tabii... Bugün mümkün değil. Komünizm dünya çapında gerçekleşmemiş hiçbir yerde. Komünizm yok. Bugün komünizmin ilk aşaması var; sosyalizm...

Duruşma Hakimi- Şimdi komünist Rusya'da cezaevleri, mahkemeler var mı, yok mu?

Kemal Pir Arkadaş- Var

Duruşma Hakimi- Neden kuruyorlar?

Kemal Pir Arkadaş- Sınıf farklılıkları ortadan kalmamış Sovyetler Birliği'nde. Sovyetler Birliğinde de bugün sınıflar ve sınıf mücadelesi var. Vietnam'da da sınıf farklılıkları ortadan kalmamış. Orada proleterya diktatörlükleri var. Sovyetler Birliği, Vietnam ve Angola'da hüküm süren devlet sistemi proleterya diktatörlüktür. Farkı, Amerika'da bir avuç burjuva sınıfın diktatörlüğü, oralarda ise halkın çoğunluğunun diktatörlüğüdür. Fakat bu, benim düşünce sistemimde kurulacak siyasal iktidarda, Türkiye'de olsun Kürdistan'da olsun veya bir Arap ülkesinde olsun; demokrasiyi kuracağız ama demokrasinin bir sınıf karakteri vardır. Hangi demokrasi? Proleterya demokrasisini kurarsan bunun adı proleterya diktatörlüğüdür.

Duruşma Hakimi- Sanığa ait, klasör 12'deki dosya 6'da bulunan hazırlık ifadeleri okundu. Daha önce bu olaylar sebebiyle savcılık ve sorgu hakimliğince ifadeleriniz alınmış. Özet olarak kısaca okuyorum. "Hiçbir öldürme olayıyla ilgim yok. 15.8.1978 tarihinde cezaevi firarisi olduğum için, Ankara'da saklanıyordum. Mehmek Akyüz'ün

öldürülmesiyle ilgim yok. Arkadaşım baskı nedeniyle benim adımları vermiş. Olayla ilgim yok” demişsiniz. Ayrıca sorgu hakimliğinde alınan ifadenizde “olay tarihinde Ankara’da idim. Polis öldürülmesine karışmadım” diyorsunuz.

Kemal Pir Arkadaş- Evet, ben o dönemlerde Ankara’da idim.

Duruşma Hakimi- Kürdistan tarihini incelediniz mi?

Kemal Pir Arkadaş- Biraz, imkanlarım ölçüsünde.

Duruşma Hakimi- İncelediğiniz kadarıyla nereden gelmiş?

Kemal Pir Arkadaş- Şimdi, Ortadoğu halkların mozayığı, Elamlar, Asurlular, Sümerler, Akadlar; bütün bunlar Mezopotamya’da yaşıyor. Mezopotamya aynı zamanda uygarlığın da kaynağı uygarlığın merkezi. Dicle ve Fırat nehirlerinin bulunduğu yer ilk sınıflaşmanın olduğu, bilim, sanat ve bilim ürünlerinin ortaya çıktığı alan Mezopotamya’dır. Kürtler ise burada yaşıyor; yani bu konuda bilimsel bir sürü iddialar var. Bazıları yerli toplumdur der.

Duruşma Hakimi- Kim diyor bunu hangi eserler diyor?

Kemal Pir Arkadaş- Hatırlamıyorum bugün kitaplarını isimlerini ama dünya çapında farklı görüşler var bu konuda, yani net olarak bilimsel olarak ortaya çıkmış değil ve bugün bunun bilimselini bulmak bana ait olan birşey değil. Yani ben tarihçi değilim.

Duruşma Hakimi- .....

Benim edindiğim bilgi ve doğru olarak gördüğüm görüş, Kürtlerin kuzey Avrupa’dan M.Ö. 2 bin yıllarında göç edip gelen, Dinyaper, Dinyester nehirleri arasından geçip Kafkaslardan buraya indikleri noktasındadır. Onun dayandırdığım temelde Kürtlerin Aryen soyundan olması, dilinin Hint-Avrupa dil grubundan olmasıdır ve Kürtlerden sonra buraya başka bir toplumun gelmemesinden dolayıdır. Bu üç neden bu görüşümü doğrular diyorum ben, ama bunun bilimselini, tam gerçeğini, tarihçilerin işidir, bense devrimciyim, devrim teorisiyle uğraşıyorum, tarih bilgisiyle değil. Bu tarihçilerin işidir.

Duruşma Hakimi- Başka görüşler bu hususta?

Kemal Pir Arkadaş- Yeri burası olduğunu, hiçbir yerden gelmediği noktasında bir şey var.

Duruşma Hakimi- Başka?

Kemal Pir Arkadaş- Hatırlamayacağım yani, bu konuda fazla şeye gerek yok, yani bilimsel gerçeklerini aramamıza neden yoktur.

Duruşma Hakimi- Sizin kanaatinize göre kuzey-Avrupa’dan geldiği yönünde mi kanaatiniz hakim?

Kemal Pir Arkadaş- Evet, Bunun fazla bir şeyini aramamıza, derinlemesine incelememize gerek yok. Neden gerek yok. Neden gerek yoktur? Çünkü toplum bugün vardır. Bugün var olan yapısını incelemekle karşı karşıyayım ben devrimci olarak. Bunu ekonomik, politik gerçeğini aramak zorundayım ve bunu aradım. Yani geçmişini fazla önemli değil. Geçmişinde belki yüzlerce toplumla kaynaştı, yüzlerce toplumdaki kültürel olarak bir şeyler verdi, bir şeyler aldı. Eski, geldiği gibi değildir, evet, biz de orta Asya’dan geldik, ama Anadolu’da çok farklı bir özellik kazandık. Bu da bir gerçek.

Duruşma Hakimi- Sanık ifadesine karşı askeri savcının bir diyeceği var mı?... Yok.

Yerinize geçin.

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ.

Duruşmanın uzaması sebebiyle duruşmaya 20 dakika ara verilmesine oy birliğiyle karar verilip açıklandı.

MAHKEME TUTANAKLARINDAN

PKK DAVASI

(Mazlum Doğan Arkadaşın Savunması)

“Kürdistan Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi mahkeme tutanaklarından tarihe mal edilmiştir.”

Duruşma hakimi tarafından sanık Mazlum Doğan çağrıldı.

SANIK MAZLUM DOĞAN SORGUSUNDA:

DURUŞMA HAKİMİ- PKK örgütünün mensubu olduğun, örgütün kurulması, sevk ve idaresinde görev aldığın, örgütün basın-yayın işlerini yürüttüğün, örgüt mensubu Ali Dursun'un Diyarbakır Numune Hastanesinden Ağustos 1978 tarihinde kaçırılması olayına İştirak ettiğin, İbrahim Őenel adına sahte hüviyet kullandığın iddia ediliyor.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ- Bir iddianame isteyeyim. Derli toplu anlatabilmem için bana bir iddia-name verirseniz, ona göre konuşsam daha iyi olacak.

DURUŞMA HAKİMİ- Tabi. (Sanığa iddianame verildi.)

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Ben ifademi iki bölümde vermek istiyorum. Birincisi, gerçekten de İddia edildiği gibi parti üyesiyim. Bu nedenle partiye yönelik suçlamalar aynı zamanda partinin diğer üyeleri ...

DURUŞMA HAKİMİ- Şimdi bak. İlk defa parti mensubu olduğunu, ne zaman partiye girdiğini, neden girdiğini izah ettikten sonra suçlamalara, yani ne diyeceksen söyle ilk defa yerini bilelim. Ona göre cevap ver.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Benim ifademin, kişisel ifademin iyi anlaşılabilmesi için öncelikle par-tinin kuruluşu, amaçları vesaire hakkında bazı bilgiler vermem gerekecek. Bu bilgiler doğrultusunda benim ifadem gerçek yerine oturtulabilir.

Şimdi iddianamedeki bazı şeyler üzerinde pek durmayacağım. Daha önce eğer ifade vermiş olsaydım, Diyarbakır grubu ile beraber, üzerinde durma gereğini hissedebilirdim. Ancak, benden önce ifade veren bazı arkadaşlar bu noktalarda konuştukları için yeniden konuşmaya gerek görmüyorum.

DURUŞMA HAKİMİ- Kısaca değin. Çok kısaca. Bir kaç cümle ile.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Evet. o noktalara katıldığımı ifade edeceğim veya ...

DURUŞMA HAKİMİ- Hangi noktalara katılıyorsun, hangilerine katılmıyorsun? Çok kısa değin.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Evet. Şimdi, genel olarak hareket Türkiye kamuoyunda, resmi basın tarafından, yayın organları tarafından Apocular diye tanıtılmaktadır. Halk arasında, bizim dışımızdaki çeşitli Türkiye'deki sol gruplar ve

Kürdistan'daki burjuva milliyetçi hareketler tarafından böyle adlandırılmaktadır. Oysa bir siyasal organizasyonun bir kişinin adıyla lanse edilmesi doğru bir şey değildir. Aslında gerçekte de böyle değil. Adı üzerinde bir partidir ve adı da Partiya Karkeren Kürdistan'dır. Daha çok Apocular diye lanse edilmesi Kürt burjuva milliyetçileri tarafından yapılmıştır. Bu, kastın yanı sıra bir de Kürdistan halkının köylü anlayışından kaynaklanıyor. Halk, örneğin CHP'yi Ecevit'le özdeşleştirir, AP'yi Demirel'le özdeşleştirir vs. gibi. Bizde de böyle olmuştur. Hareketin Önderlerinden, yol göstericilerinden Abdullah arkadaşım adı dolayısıyla burjuva milliyetçilerinin ve devletin resmi yayın organı da dahil, çeşitli yayın organlarının da teşvikiyle veya katkısıyla hareket, halk arasında Apocular olarak yaygınlaştırılmış ve tanıtılmıştır. Gerçekte Apocular değil, adı üzerinde, bir siyasal partidir.

UKO'culuk yaftası da böyledir. Bu da Türkiye'deki sol hareketler, hareket ortaya çıktığı zaman, kendilerince milliyetçi bir hareket olarak görmüşler, değerlendirmişler, bu nedenle ulusalcı yani milliyetçi terimini kullanmışlardır ve daha sonra bu halk arasında giderek UKO'culuk biçiminde yaygınlaştırıldı ve özellikle ülkenin Kuzey kesiminde böyle bir isimle hareket tanıtılmaya çalışıldı. Aslında UKO'culukla hareketin bir ilişkisi yoktur. Devletin resmi yayın organlarında, -ben daha dışarıda iken, yakalanmadan- Elazığ'daki tutuklamalar nedeniyle UKO'cular terimi kullanılmıştı. Aslında ben bunu şöyle yorumluyorum; hareket bir parti değil de, bir siyasal organizasyon veya siyasal hareket değil de, bir çete ya da ordu gibi lanse edilmek isteniyor. Bu nedenle bu isim kullanılıyor. Bir yakıştırma, bir suçlamadır. Gerçekte böyle bir şey yoktur. Bu konuya arkadaşlar değinmişlerdir. Ben ikinci defa tekrar ettim. Aslında pek gereği yoktu. Yalnız, Örgütün kurulması sorununa değinmem gerekecek. Hem benim ifademin daha net ve açık olarak anlaşılabilmesi için gereklidir, hem de diğer bazı tutukluların ifadeleri için gereklidir. Şunu kesinlikle söyleyeyim, ben hukuku bir üst yapı kurumu olarak, egemen sınıfların kanun biçimindeki müeyyidelerinin ortaya konuluşu olarak anlıyorum. Bir yaptırım gücü varsa, ancak o an için geçerli olabilir. Hukuki bazı kanunlar veya kurallar o an için geçerli olabilir. Yani yaptırım gücü olduğu için geçerli olabilir. Bunun tarihsel geçerliliği ancak üretim güçlerinin gelişmesine engel değilse söz konusudur. Fakat bu kurallar üretim güçlerinin gelişmesine ket vuruyorsa, engelliyorsa tarihsel bir geçerliliği yoktur. Ben de gerek benim, gerekse bu parti davasıyla yargılanan diğer kişiler hakkında verilen kararların şu anki geçerliliğini değil, tarihsel geçerliliğini dikkate alarak, yani ben tarih karşısında kendimi sorumlu hissederek ifade vereceğim.

İddianamede, Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneğinin içinde yer alan Abdullah Öcalan ve diğer kişilerin dernek içerisinde tartışmalara giriştikleri, Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından Kürtlerin sömürüldüğünü iddia ettikleri. Savcının belirlemesinde Doğu ve Güney-doğu Anadolu bölgesi diyor. Biz ise Orta-Kuzey-Batı Kürdistan tabirini kullanıyoruz -Türk sömürge ve işgalinin devam ettiği söylenmiş. Daha sonra da Kürt ırkının, işte Kürtlerin olduğu, ulus niteliğini kazanmış bulunduğu, Türkiye bakımından bir sömürü düzeninin kurulduğu ve Türk askerlerinin bölgede istilacı olduğu filan iddia ediyor. Doğru bazı şeyler, ama bir kısmı doğru değil. Evet, Türk ordusunun Kürdistan üzerinde İşgalinin olduğu, Kürdistan'ın sömürge olduğu, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü servetlerinin talan edildiği, toplumsal yapısının dağıtılmak istendiği, dil ve kültürünün baskı altında olduğu, gelişme şansı tanımadığı üretici güçlerin engellendiği vs. biçimde tartışmalar yapılmış, yoğunlaştırılmış. Ama ırk-mırk meselesi Marksizm'le pek bağdaşmaz. Bu nedenle Kürtlerin ırkı sorunu gibi şeylerin gündeme getirildiğini pek sanmıyorum ve böyle bir şey yapıldığına da inanmıyorum. Doğru değildir. Ayrıca şöyle bir şey var; ben bir parti üyesi olarak, yalnız ben değil başkaları da elbette Partinin Programından, Partinin Tüzüğünden haberdardır. Yani ben bir partinin tüzüğünü, programını okumadan bu partinin üyesi olacak kadar geri kafalı değilim, hiç kimse de değil. Burada bir parti tüzüğü var, gerçekte benim okuduğum Parti Tüzüğü ile bunun arasında çok fark var. Parti hakkında belirlemeler falan sürdürülürken de özellikle bizim hakkımızda ceza istendiği kısmında bazı şeyler söyleniyor. Partinin amacından bahsi edilirken; "bu hareketin veya bu partinin amacı Kürt halkının Türk, Arap, Fars sömürgecileri tarafından toplumsal yapısı dağıtılmış ve İşgal edilmiş olduğu fikrinden hareket ederek. Türkiye'de Türk askerlerinin ve sömürgecilerin işgali altında olduğu kabul edilen bölgede, parti sistemine dayalı devrim mücadelesiyle bağımsız, birleşik bir Kürdistan Devletinin kurulması amacı yatmaktadır. Parti Programında belirtildiği şekilde Türkiye Cumhuriyeti Devletinin hakimiyeti altındaki topraklardan bir kısmını silahlı şekilde mücadele sürdürülerek devlet İdaresinden ayırmak ve Marksist-Leninist temele dayalı bir Kürdistan Devleti kurmak için mücadeleyi amaç edinmiştir" deniyor. Şimdi, buradaki fikirde de yine doğrularla yanlışlar içice; Parti gerçekten de Kürdistan'ın Türk, Fars ve Arap sömürgecileri tarafından parçalandığı. İşgal edildiği, sömürgeleştirildiğini falan söylüyor ve Kürdistan'ın somut konumundan hareketle o yönde asgari ve azami devrim programı koymuş bulunuyor; fakat partinin Kürt halkının toplumsal yapısının tümüyle dağıtılmış olduğunu belirten bir ideolojik belirlemesi yok. Zaten bir halkın toplumsal yapısı tümüyle dağıtılmışsa, ondan bahsedilemez. Ama, partinin İdeolojik belirlemelerinde şu var; böyle bir imkân var deniyor. Yani, Türkiye Devletinin hedefi "Misak-ı Milli" sınırlan

içerisinde bir tek Türk ulusu yaratmaktır, bu amaçla çelişen diğer azınlık milliyetlerin ve milletlerin imha, asimilasyonla eritilmesi söz konusu deniyor. Burada birde şu var; Marksist-Leninist temele dayalı devrim mücadelesinden bahsediliyor. Partinin ideolojik görüşleri, rehber edindiği teori, Marksizm-Leninizm'dir, bu doğrudur. Yani Marksist-Leninist ilkeler temelinde ideolojisi şekillenmektedir. Bu temelde politikasını sürdürmektedir. Ama partinin hedeflerini iki kısımda mütalaa etmek gerekir. Zaten Parti Programında bu belirtilmiştir. Benim dikkatimi çeken şey, bu konuda Parti Programına atıfta bulunulmamasıdır. Atıfta bulunabilirdi, yani Parti Programı alınabilirdi. Parti Programında benim hatırladığım kadarıyla şöyle bir cümle var; "En yüce amacımız, sosyalizm ve komünizmdir" der; yani sınıfsız bir toplum yaratmaktır, diyor. Bu asgari değil, azami programdır; nihai hedefidir; Ama partinin halı hazırdaki programı, Burjuva Demokratik Devrim programıdır. Asgari program budur, yani bağımsız, demokratik bir ülkenin, bir halk diktatörlüğünün yaratılması programıdır. Devrim, Marksist-Leninist temelde değil, ulusal, demokratik ve halkçı temelde gelişen bir devrim olacaktır. Devrimin milli yanı zaten Parti programında belirtiliyor, yabancı tahakkümüne karşı olan yanındır; demokratik yanı da ülke içerisindeki ortaçağ kalıntılarının ortadan kaldırılması, köylünün toprağa kavuşturulması, kadınlar üzerindeki baskının ortadan kaldırılması, kadınların özgürleştirilmesi vesairedir. Yani, devrim içerik olarak zengindir, öz olarak burjuva demokratik bir devrimdir, fakat "burjuva sınıfı, Kürdistan'daki burjuva sınıfı tarihsel konumu gereği, ülkenin konumu gereği böyle bir devrimi gerçekleştirebilecek bir sınıf değildir. Bu nedenle, özü itibarıyla bir burjuva demokratik devrim olan Kürdistan'ın bağımsızlığı ve demokrasisi kavgasına proletarya ve tabii proletarya adına da onun partisi PKK önderlik edecektir, deniyor. Buradaki bu belirleme, Marksist-Leninist temele dayalı devrim belirlemesi doğru değildir; devrim temel olarak millidir, demokratiktir ve halkçıdır; yani, halk olarak tabir ettiğimiz işçiler, köylüler, şehir esnafı, küçük-burjuvazi, aydınlar ve diğer yurtsever kesimleri kapsamakta, bunlara dayanarak yürütülmektedir. Politika, ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir. Politikaya bir ideoloji yol gösterebilir veya bir politika İdeolojik bir düşünce sistemiyle bir fikirler sistematığıyla formüle edilebilir: ama politikanın yükseldiği temel, esas da kendisi gibi bir üst yapı kurumu olan ideoloji değildir, ideoloji ya bir politikaya yol gösterebilir, ya da o politikanın formüle edilişi, onun anlatılışı, onun kitlelere götürülüşü, sistemleştirilmesi biçiminde tezahür edebilir.

Tabii devrim ulusal, demokratik ve halkçı karakterde olacağına göre, bu devrimin yol açacağı iktidar biçimi de mutlaka ve mutlaka ulusal, demokratik bir halk diktatörlüğü veya bir halk devleti olmak durumundadır. Devlet, Marksist-Leninist devlet olmaz. Devlet, ulusal demokratik bir devlet olur. Bu nedenle, burada "Bağımsız, Birleşik, Demokratik, Kürdistan" deniyor, daha başka bölümlerde de Marksist-Leninist temele dayalı bir Kürt devleti diyor. Şunu belirteyim PKK'nin programında Marksist-Leninist temele dayalı bir Kürt devleti değil, benim ifade ettiğim gibi. Bağımsız, demokratik, birleşik bir ülke oluşturulması vardır ve bu devlet milli olacaktır, demokratik olacaktır, halkın kendi kendisini yönettiği bir yönetim biçimi olacaktır. Programda böyle formüle ediliyor, iddianamede partinin bütün propaganda faaliyetleri silahlı propaganda gibi gösterilmek isteniyor. Her türlü eylem, özellikle silahlı eylemler de propaganda faaliyetinin bir parçası olarak gösterilmek isteniyor.222222222222 Ve partinin silahlı propagandayı kendisine yol edindiğinden bahs-ediliyor. Burada aynen şöyle bir şey var: "Bölücülük faaliyeti gösteren bir takım örgütlerin farklı görüşleri karşısında Kür-distan İşçi Partisi kendisine yol olarak demokratik burjuvanın yasa açıklarından yararlanma imkânı olsa bile, burjuva demokratik yasaların kısıtlandığı, hakim sınıfların baskı dönemlerinde çalışmaların tümünden kalkacağı hesaba katılarak, halkın kendi içinden çıkan ve öz gücüne dayanan bir örgütlenme modeline gereksinme duyduğu, halkları kurtaran gücün her şeyden önce, kendi öz güçlerine olan güven, sonra dünya ileri ve demokratik halklarının desteğine bel bağlayacağı kanısındaki Marksist-Leninist görüş benimsenmiş olup, bu fikirler doğrultusunda örgütlenip, faaliyetler sürdürülmesi planlanmıştır.

Ayrıca, -Bu "ayrıca"dan sonraki kısım önemli- propaganda ile birlikte şiddet eylemlerinin sürdürülmesi, şiddet eylemlerinin esasen propagandanın bir bölümü olarak kabul edilmesinin gerektiği savunulmuştur." Burada da doğru ve yanlış hem yan yana, hem içice. Burada, ilk okuduğum kısımda partinin, devletin koyduğu yasalardan yararlanarak, legal bazı faaliyetleri yürütebileceği; ama esas olarak örgüt-lenmesinin ve faaliyetinin gizli olarak yürütülmesi gerektiği biçimde bir belirleme var. Bu doğrudur. Partiyle, yani PKK ile Kürdistan'daki diğer burjuva milliyetçi örgütler arasındaki temel ayrımlardan biridir, doğru bir belirlemedir. Ancak, propagandayla birlikte şiddet eylemlerinin yürütülmesi ve esasen şiddet eylemlerinin daima propagandanın bir parçası olarak kabul edildiği biçiminde bir belirleme var ve bu Kürdistan işçi Partisi'nin amacını gerçekleştirmek için "Program Tüzüğü" başlığı altında da bu kanıtlanmaya çalışılıyor. Ve bu kanıtlanma için de belge olarak Yıldırım ve benimle yakalanan bir belge gösteriliyor. Bu konuda biraz konuşmak istiyorum.

Şimdi, burada İki şeyi birbirinden ayırta etmek gerekir. Kanun ya da tüzük var olan somut durumda düzeni muhafaza etmek için, düzene konan kurallardır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti ne yapar? Düzeni korumak, sürdürmek için belli kurallar koyar ve bunları yaptırımlarla, ordusuyla, polisiyle destekler. Tüzük de, herhangi bir siyasal organizasyon, herhangi bir kurum, organ tarafından onun işlerlik kurallarını belirler. Program ise bunlardan farklıdır. Program, hali hazırdaki işlerlik kurallarını belirlemez. Program, bugünkü somut koşullardan gelecekte yapılması gerekeni ortaya koyar, onu belirler. Diyelim ki, PKK programı bugün Kürdistan'ın içinde bulunduğu durumu tespit ediyor. Bu tespitten kalkarak, ileride yapmak istediklerini koyuyor. Bu nedenle program tüzüğü olmaz, bir örgütün tüzüğü olabilir, bir örgütün programı olabilir; ama programın kendisinin tüzüğü olmaz. Bu mümkün değil. Birincisi, terim olarak bile yanlış, ikincisi, silahlı propaganda diğer ülkelerin deneylerine dayanarak söyleyebilirim, yapılan bir eylemin, yapılan bir işin propagandasının yapılması değildir. Örneğin, ne yapılmış diyelim, Partimiz Önderliğinde Batman'da, Ceylanpınar'da, Kars'ta şurada burada bir toprak işgali, bir grev, bir miting, bir toplantı ya da bir gösteri yapılmış, bunun propagandasının Elazığ'da yahut Ankara'da yapılması, silahlı propaganda değildir. Veya ona benzer bir şekilde bir ajanın, bir gericinin veya bir çeteye karşı, hareketin silahlı bir eylem koyması ve bu eylemin propagandasının ülke içinde veya dışında, ya da şurada burada yapılması, silahlı propaganda değildir. Silahlı propaganda, silahın bizatihi kendisinin propaganda amacıyla kullanılmasıdır. Parti iddianamede bir çete olarak lanse edilmek isteniyor, ya da bir ordu olarak gösterilmek isteniyor. Aslında siyasal bir organizasyondur. Siyasal organizasyonlar, iktidar kavgası veren araçlardır, iktidar araçlarıdır. PKK'nin de iktidara yönelik bir hedefi var, bir çalışması var. Bu iktidarın mücadelesinde pek çok örgüt -mücadele denince burada siz özellikle bazı sempatanları falan sıkıştırıyorsunuz mücadele, silahlı mücadele biçiminde veya öyle gösterilmek veya indirgenmek isteniyor; aslında öyle değildir. Pek çok parti vardır, bunların her biri iktidara gelmek, hükümete gelmek çabası ve kavgası içerisindedir, ama hükümete gelebilmenin, İktidara gelebilmenin de değişik yolları, araçları vardır.

Parti, ille kan dökülmesine taraftar değildir. Biz vampir değiliz ki, bizde insanız. Ama eğer İktidar kavgası mutlaka zoru kullanmayı gerektiriyorsa, önüne iktidar olmayı görev koyan bir örgüt, bir organizasyon bundan kaçınmaz, bu noktadan bakmak zorundadır.

Yani insan öldürmeyelim, insanları sevelim. İnsanlara saygılıyız, hümanistiz demek, gerektiğinde savaşmaya engel değildir. Pek çok ülkede -İster bugün sosyalist olsun, ister kapitalist olsun- hepsinin polisi vardır, ordusu vardır, devleti vardır ve bu polisler, bu ordular niye oluşturulmuştur? Gerektiğinde savaşmak için oluşturulmuştur. Yani siyasal mücadelede araç olarak zorda kullanılabilir fakat siyasal mücadele yalnızca silahlı zora indirgenemez. Çeşitli yollar vardır. Grevi de, gösterisi de, mitingi de, örgütlenmesi de, propagandası da. Ajitasyonu da siyasi örgütlenmenin araçlarıdır.

DURUŞMA HAKİMİ- PKK'nin benimsediği usul ne?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ- PKK. Şu ya da bu belirli biçimi kullanma ya da kullanmama gibi anlayış içerisinde değildir. PKK önüne görevler koymuştur, hedefler koymuştur.

DURUŞMA HAKİMİ- Nedir bu görevlerin hedefi?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ- Müsaade ediniz ben anlatacağım.

Mutlaka hedeflere varabilmek için uygun araçlar gerekiyor. Örneğin, ben eğer önüne Avrupa kıtasından Amerika'ya geçme görevini koymuş isem, herhalde at, merkep ya da bilmem başka araç kullanamam; ya gemiyi kullanmak zorundayım, ya da uçağı. Yani hedefe uygun araç gereklidir. Partimiz, önüne yüce görevler koymuştur. Bunlar, azami olarak sınıfsız toplum yaratmak, yani sınıfları ortadan kaldırmak, her türlü sömürü ve zulme son vermek göreviyle, asgari olarak ülkenin bağımsızlık ve demokrasiye ulaştırılma görevidir.

Elbette, kullanacağı araçlar bu hedef-ler*- uygun araçlar olacaktır ve bu hedef-lerle çelişen araçları kullanması mümkün değildir. Yani makyavelist araçlar benimseyemez. Bu partinin yüce amaçlarıyla çelişir. Çünkü yüce amaçlar, büyük hedefler, kendisine uygun araçları gerektirir, yüce amaçlara varabilmek için çirkin araçlar kullanılamaz. Ben daha sonra partiye, yine bazı suç-lamalar kısmında değineceğim. Şimdi, bu görevler de her partinin, her organizasyonun içinde bulunduğu tarihi koşullar ve ülkenin koşulları tarafından belirleniyor. Yani parti ülkenin koşullarını dikkate alarak uygun araçları ve yöntemleri seçebilir. Bu araçlar içerisinde basın vardır, yayın vardır, eline geçebilirse, oluşturabilirse bir radyo vardır, işçilerin ve köylülerin örgütlenmesi vardır. Bu araçlar içerisinde -tabii önemlidir- silahlı zor kullanmak, bir

silahlı zor örgütü oluşturma da vardır. Yani bayağı bir askeri örgütlenme yaratmak da vardır. Kısacası, parti bir çete gibi gösterilmek isteniyor. Böyle bir şey söz konusu değildir. Ama partinin hedefleri arasında bir cephe yaratmak, bu cepheye bağlı bir ordu örgütlemek vardır; bu doğrudur. Bunlardan haberdarım, özellikle bu partinin ideolojik görüşlerini bilen bir kişi olarak. Evet, bir noktaya daha değinmek istiyorum, genel şeylere ek olarak. O da, daha önce buraya gidip geliyorduk. Ben diğer grupla beraber gelip gittim.

Biz, 168. maddenin temel alınarak diğer 30'a yakın madde sayılıyor. Elimizde bir kanun kitabı falan olmadığı için bu maddelerin ne anlama geldiğini bilmiyorum, şahsen ben bilmiyorum. Hatta biraz tuhaf kaçacak ama sık sık geçiyor, bazı terimler falan geçiyor. Biz hukuk falan okumadığımız için kavrayamıyoruz. Öyle bir "aparat" terimi geçiyor. Polislerin kullandığı bir terim mi, hukuki bir terim midir, biz bilemiyoruz. Bu aparattan ne anlaşılıyor, birbirimize sorup duruyoruz. Bunun gibi başka terimler de geçiyor. Ama bildiğimiz kadarıyla 30'a yakın madde var. Bu maddeler sayılıp gidiyor, biz de ne istenildiğini bilmiyoruz.

Fakat bizim incelemelerimizde daha önce gelmişti, 168. 125. maddelerin ne anlama geldiğini oradan çıkarabiliyoruz. 168. madde bildiğim kadarıyla çeşitli amaçlarla çete kurmak oluyor ve bu amaçla siyasal amaçlı çeteler oluyor. 125. madde de vardır, bizim ilk kâğıtlarımız geldiği dönemde, bunu da o zaman bir yasa kitabı vardı, orada bakmıştık; "Devletin hâkimiyeti altındaki topraklardan bir kısmını devletin yöresinden ayırmak, bir başka sebeple ilhak etmek amacıyla veya bağımsız bir devlet kurmak amacıyla veya başka amaçla; yani devletin hâkimiyeti altındaki topraklardan bir kısmını devletten koparma eylemi yapmak ve bunun suçunun cezası idamdır." Benim kanaatime göre. İster 168, ister 450, ister 170 veya başka maddeler olsun -bunların hangi anlama geldiğini bilmiyorum da bizim hakkımızda uygulanan madde 125. maddedir ve bize göre hüküm buna göre verilebilir diye düşünüyor idik ve bunu burada söyleyecektik. Fakat yani bilmiyorduk 125. maddeye göre yargılanma ihtimalimiz de var. Ama bunu bilmememize rağmen bizim hakkımızdaki hüküm 125'e göre verilecek kanaatinde idik. Yani 168. şu, bu, ordu falan gibi gösterme aslında gerçekte bağdaşmayan hukuki gerekçedir. Çünkü bizim yargılanmamız hukuki şeyden çok benim kanaatime göre, siyasal yani ağır basan bir yargılamadır, siyasal bir yargılamadır. Zaten bildiğim kadarıyla 125. madde de siyasal suçları, yani siyasal nitelikli bir suçu içermektedir. Sıradan bir adli, sıradan bir polisiye vakayı ilgilendiren bir madde değildir, öyle olmasını gerektirir. Hukuk konusunda pek fazla bilgim olmadığı için elimde usul yasası ya da kanuni yayınlar olmadığı için ben bu konuda daha fazla bilgi sahibi değilim. Bir şeye daha dokunmak istiyorum, aslında sizin de isteyebileceğiniz, diğer sanıkların da pek çoğunun aydınlığa kavuşturabilecekleri. Tarihsel olarak da pek çok gerçeği açığa çıkarabilecek bir ifadenin verilmesi mümkün olabilirdi. Eğer elimize söz konusu istihbarat dokümanları-istenmiştir- geçebilseydi, ifadelerimizi yazılı olarak verme imkânımız olsaydı, yasa kitapları elimizde olabilseydi geniş açıklamalarda bulunabilecektik. Ama ben burada elime sırf iddianameyi alarak hemen -elektronik beyin değilim, süper zeki bir insan da değilim, normal bir insanım- bütün bildiğimi, tüm duyduğumu mahkemeyi de aydınlatacak tarzda anlatabilecek durumda değilim. Bu nedenle ancak partiye yönelik genel şeyler hakkında bu kadar genel bir toparlama yapabildim, ama şu var, partiye yönelik bazı suçlamalar var. İddiaları yine de cevaplayacağım. Bunların içerisinde partinin halka karşı zorbalık yaptığı, zor kullandığı biçiminde bir şey var. Eğer halktan işçiler, köylüler, aydınlar, gençler ve diğer yurtseverler anlaşılıyorsa bu doğru değildir; ama çeşitli feodal güçler, gericiler, ajanlar falan anlaşılıyorsa doğrudur. Bunlara karşı hareket, kendisini korumak için zor uygulamıştır. Yalnız ben açık yüreklilikle şunu da tespit edeyim; hareketin safında olan veya ona destek sağlayan, onunla beraber kavga eden insanların hepsinin siyasal bilinç düzeyi, ideolojik bilinç düzeyi, meseleleri kavramaları bir değildir, bu mümkün değildir. Yani insanlar aynı kalıptan çıkmaz. Bu insanlardan bir kısmı parti adına ya da hareket adına çeşitli kişilere karşı kaba da davranabilir, zor da kullanmış olabilir veya belli baskılar da yapmış olabilir: ama bu, partinin çizgisini, ideolojisini yansıtmaz. Böyle bir şey yoktur. Yani parti kendisini halkın içinden çıkmış kabul ediyor. Ve onun kavgasını veriyor. Bu işçi sınıfının örgütü, işçi sınıfı temeline dayanıyor ve sınıf olarak işçi sınıfı temeline dayandığı halde kitlesel temel olarak kendisine geniş halk kitlelerini, emekçi kitleleri almış. Gene emekçi kitlelerine dayanan, ondan güç alan bir siyasi organizasyonun onlara karşı baskıcı, onlara karşı zorbacı olması kendi kendisini tüketmesidir.

Bunun ışığında bazı iddialara dokunmak istiyorum. Ben şunu da tespit edeyim:

Bizim sorgulamamız esnasında yanımızda bir de kız arkadaş vardı. Burada hareketle ilişkisinin olmadığını söyledi. Aslında bir sempatizanın eşidir. Ben kendisini o zamana kadar gerçekten tanıımıyordum. Fakat sorgulamamız esnasında, dönüşte ben istihkâm cezaevindeydim, o 1 No'lu cezaevine götürülmüştü. Daha sonra ben 1 No'luya geldiğimde kendisiyle görüştüm ve bana aynen şunu söyledi: Dedi ki, "Orada bana zorla iki kâğıt İmzalatıldı."

imzalamasaydım, dedim. "Bana tecavüz ettiler, bana cop soktular, ben de imzalamak zorunda kaldım." dedi. Ben bunu bugüne kadar hiçbir yerde söylemedim, kimseye açıklamadım; ama gerçek de bu. Yani, şudur: işkence, baskı, zor aslında devletin öteden beri resmileşmiş politikasıdır. Siz bile burada sorgulama yaparken savcıdaki ifadeyi veya hakimdeki ifadeden bahsederken, "bu baskı altında olmayan ifadenizdir" diye belirtiyorsunuz. Yani poliste işkence yapıldığını, baskı yapıldığını zımnen de olsa kabullenmiş oluyorsunuz.

Partinin bazı sempatzanları, bazı taraftarları kendileri yoksul, emekçi kökenli olabilirler, sınıf kökenleriyle hareket edebilirler. Bu nedenle bazılarını karşı hoş olmayan, kaba davranışlarda bulunmuş olabilirler, yanlış davranışta bulunmuş olabilirler; fakat bunlar partinin politikası, partinin ideolojisinin gerektirdiği şeyler değildir, olmamıştır. Bu kişiler parti tarafından cezalandırılır; hafif bir şekilde kınanır veya uyarılır. Ben devleti örnek olarak bunun için verdim. Şimdi kendimle ilgili bazı şeylere değineceğim. Benimle ilgili bazı suçlamalar var, isterseniz bunlara cevap vereyim, isterseniz baştan başlayayım, bayağı yaşam hikayem biçiminde anlatayım.

1974-75 senesinde ben üniversite sınavında Hacettepe'yi tutturmuştum puan olarak. Hacettepe'ye kaydımı yaptırdım. Daha Önce de ben sol eğilimliydim, çeşitli sol yayınlar, gazeteler, dergiler, kitaplara kadar okuyordum. Marksizm'e, Leninizm'e sempati duyuyordum. Yüksekokula geldikten sonra o sıralar başlangıçta ADYÖD vardı. Bir iki defa ADYÖD'e, bir iki sefer DGB'ye ve TSİP'e gittim; ama orada pek fazla kişiyle tanışmadım, tanımiyordum. Daha sonra ADYÖD kapatıldı. Bu arada Hacettepe Derneği v.b derneklere gidip gelmeye başladım. Buralarda devlet konusunda, demokrasi konusunda, faşizm konusunda, parti örgütlenmesi konusunda, mücadele konusunda çeşitli kişilerle konuşur, tartışırdım.

Benim gibi konuşup tartışanlardan biri de Şahin Dönmez'di ve Şahin Dönmez'le biz aynı sınıftaydık Hacettepe'de, hazırlıktan beri beraberdik. Şahin Dönmez 1975'ten sonra, herhalde ortalarından itibaren sık sık ulusların kaderlerini tayin hakkından bahsetmeye başladı. O sıralar Şahin Dönmez dışında da aslında bu konu konuşuluyordu. Özellikle TKİP tarafından, "TKİP davasında işçi köylü sorunu" falan diye broşürler falan vardı. Başkalarının milli mesele hakkında fikirleri olmamakla, ulusların kaderini tayin konusunda bilgi sahibi olmamakla suçluyorlardı. Ben onu falan da okudum. Zaten aslında bende bir açgözlülük var. Ben ne kadar kitap, ne kadar dergi, gazete falan çıkıyorsa hepsini alıp okumak istiyordum. Bir kısmını okuyabildim, bir kısmını okuyamadım. Bu ayrı bir sorun; ama hepsini sıralıyordum.

Bu konuda o zaman benim gibi Ankara'da öğrenci olan kız kardeşim vardı. Aynı zamanda da okula devam ediyordu, maaşını da alıyordu. Sıkıştırıyordum, para buldukça alıyordum. Araştırıyordum, okuyordum.

Kendi araştırma, incelemelerimde, zaten kendim Türkiye'nin başka illerinde okumuştum. Daha önce Eskişehir'de Balıkesir'de falan okumuştum. Ben devrimci sempatzan olduğum sıralar, devlet konusunda, demokrasi konusunda bulduğum her türlü kitabı milli mesele konusu dahil okuyordum. Marksizmin-Leninizmin bütün temel konularla ilgili görüşlerini kavramaya çalışıyordum. Bu arada Şahin'le milli mesele, ulusların kaderini tayin hakkı konusunda konuşuyorduk. Şahin'in net, kesin ve doğru görüşleri henüz gelişmiş değildi. Bilmiyordu doğru dürüst; ama sağdan, soldan öğrendiği kadarıyla konuşuyordu. Sonradan çıkardığım kadarıyla veya anlaşılıyor ki, demek ki bu konuyla uğraşan veya bu konuda konuşan başka insanlarla ya temas halindedir ya da onlarla belirli bir tartışma içerisinde falan bulunmakta bu nedenle bunları sık sık gündeme getirmektedir. Beraber oturduğumuzda, çay içtiğimizde, yemekhaneye falan gittiğimizde sürekli konuşmalarımızda milli meseleyi ön plana çıkarır, bu konuda görüş beyan etmemizi isterdi. Bizim bu konuda araştırma yapmamızı isterdi. Tabii o sıralarda başka kişiler tarafından da konuşuluyor, tartışılıyor, araştırılıyor, üzerinde duruluyordu. Ben milli mesele konusunda kitap araştırmaya, bulduklarımı okumaya başladım. O dönemlerde henüz "ulusların kaderini tayin hakkı" Lenin'indir bu eser, Stalin. Marks'ın milli mesele vs. gibi eserler piyasaya çıkmamıştı. Başkalarından araştırdık, aradık, taradık. Bulamadım ben pek fakat diğer çeşitli siyasi grupların veya dergilerin, çevrelerin bu konudaki görüşlerini de öğrenmeye çalıştım. Bulduğum kitapları okumaya çalıştım. 1976 yılına doğru artık milli mesele hakkında ben de birkaç kitap okumuş, bazı şeyler biliyordum: ama elbette daha sonraki kadar gelişmiş, net kesin görüşlerim henüz yoktu. Yalnız bu arada Şahin'le yine ara sıra konuşmalarımız devam ediyordu. Şahin dışında başka kişiler vardı. Onlar daha sonra bu harekette falan yer almadılar. Onlar da milli mesele konusunda falan görüş beyan ediyor, ileri sürüyorlardı, fikirler belirtiyorlardı.

Ben DDKD kuruluş toplantısının yapıldığı zaman DDKD'ye gittim. DDKD'yi ve DDKD'lileri sevmezdim. DDKD ve DDKD'lileri burjuva milliyetçisi olarak görüyordum ve kesinlikle daha baştan beri ben onlara karşıydım. Oraya gittim.

Oradaki konuşmalarım falan beğenmedim. Ben kendimi enternasyonalist çizgide bir Marksist ve Leninist görüyor veya öyle olmaya çalışıyordum. Onları da milliyetçi olarak görüyordum, bu nedenle kendilerine pek bir yakınlık duymuyor, onlarla pek fazla konuşmuyordum bile. Çünkü kendilerinin zaten Marksizm hakkında pek görüşleri yoktu.

Bir ara başka bir arkadaş beni Haki ile tanıştırdı. SBF yurdumuydu yahut Hukuk bahçesi miydi iyi hatırlayamıyorum. Haki bana milli mesele hakkındaki görüşlerini de dahil çeşitli konularda görüşlerini söyledi. Bu arada DDKD'yi de benden daha sert, daha kıyasıya eleştirdi ve burjuva milliyetçisi olduklarını, çalışma yöntemlerini, anlayışlarını, ideolojilerini eleştirdi, bu benim hoşuma gitti. Daha sonraki dönemlerde de yine bu kişiyi bulmak onunla konuşmak istedim; ama sık sık kendisiyle karşılaşamadım, konuşamadım. Ama kendisine karşı bir hayranlığım söz konusu idi ve giderek bu hayranlık, onlarla beraber hareket etmeye, ideolojilerini benimsemeye kadar gitti. Yalnız, kişinin kendisine hayranlıktan çok, anlattığı düşünceler benim de düşüncelerime denk geliyor, uygun geliyordu. Ben bu kişilerin bir grup mu, bir hareket mi veya şey mi olduğunu bilmiyordum; ancak kendileri tarafından tasvip edilmek, kendileri tarafından görevlendirilmek falan istiyordum, bayağı da heyecanlı idim bu konuda, işte memlekete geldiğimde, kardeşim de dahil, pek çok kişiye, o arkadaştan, Haki'den ve yine Haki'nin arkadaşlarından daha sonra benim de arkadaşlarım oldu Cemil gibi Turan gibi; öğrendiklerimi hemen anlattım, işte Ortadoğu'da bir ekonomik, siyasal ve sosyal huzursuzluk söz konusudur. Ortadoğu, dünyada ekonomik bakımdan çok büyük öneme sahiptir. Bugün dünya ekonomisine sahip olabilmek için Ortadoğu petrolüne sahip olmak gerekmektedir. Çağlar boyunca Ortadoğu hep siyasal bakımdan çok önemli bir merkez olmuştur. Dünyaya hakim olmak isteyenler, işte ilk çağdaki emperyalist devletler olsun daha sonraki feodal dönemde olsun hatta kapitalist dönemde olsun Ortadoğu'ya sahip olmak istemişlerdir. Ortadoğu bugün kapitalizmle sosyalizm arasındaki çekişmenin odağını oluşturuyor. Ortadoğu'da Kürdistan çok stratejik bir yerde yer alır. Kürdistan'ın jeopolitik önemini iyi kavramak gerekir, işte eğer Ortadoğu'da emperyalizm kovulmak isteniyorsa, Ortadoğu emperyalist-kapitalist bloktan koparılacak isteniyorsa, mutlaka Ortadoğu'nun gericiliğin yoğunlaştığı merkez olan Kürdistan'da devrim yapmak gerekiyor. Bu da Kürdistan devrimi, Kürdistan devriminin önderliğini burjuvaziye, burjuva milliyetçilerine bırakmamak, proletarya önderliğindeki bir devrimle mümkün olabilir. Kürdistan'da bağımsız bir proletarya partisi oluşturmak, proletarya önderliğinde işçileri, köylüleri, esnafı ve diğer yurtsever sınıf tabakaları örgütlemek gerekiyor. İşte bu konuda Kürt aydınlarına, Kürt gençlerine görev düşer. Bize görev düşüyor, biz bu konuda faaliyet yürütelim falan benzeri konularda o dönemde arkadaşlar tarafından savunulan bize de anlatılan görüşleri ben de çevreme anlatmaya çalıştım. Hatta 1976 yılı Haziran ayı falandı her halde o dönemde. Suruç'ta bir Suruçlu bir genç öldürülmüştü, adını hatırlamıyorum Hacettepe'de bizim okulun öğrencisiydi, bu kişinin cenaze törenine bazı arkadaşlar gelmiş katılmışlardı Ankara'dan, Hayri ve Kemal de bunların içindeydi, bunlar yakalanmışlardı Suruç'ta, Diyarbakır'da cezaevine getirilmişlerdi. Ben bu arkadaşlarla henüz fazla sıkı ilişkim olmadığı halde Karakoçan'dan çıktım bunları ziyarete geldim. Herhalde hatırladığım kadarıyla bilmiyorum 1200 mü ne para harçlık verdim. Yani oldukça yakınlık duyuyordum ve beraber faaliyet yürütmek istiyordum. Daha sonra, diyelim bir genç tanıdıysam, ya da bir İnsan tanıdıysam herhangi bir bölgeye gitmek, ona hareketin görüşlerini anlatmak istiyordum. 1976 sonlarımıydı, 1977 başlarımıydı kesin hatırlamıyorum, ama o dönemde ben okulu bırakmak, artık tümüyle kendimi hareketin ideolojisi doğrultusunda faaliyet yürütmeye vermek istedim, ona adanmak istedim. Böyle bir örgütlenme veya bir görevlendirme falan söz konusu değildi. Yalnız bu arkadaşlar henüz kendi görüşlerini kavramadığım için bana pek o sıralar güven duymuyor, bu tür görevler falan vermiyorlardı. Örneğin bir görüşler falan konuşulacaksa ideolojik olarak kendileri konuşurlardı, ben de yanlarına oturup dinliyordum. Benim bu isteğim kabul edildi. Ben kendim dedim işte gideceğim, yani para mara falan istemiyordum, zaten yoktu da, o sıra çok ilginç yöntemlerle biz para buluyorduk, örneğin ben aileme baş-vuruyor, diyordum ki, bir takım elbise alacağım diye dayatıyordum veriyordu. 1000, 800, 900, 600 lira para; ben onu götürüyordum ya Haki'ye veriyordum ya Cemil'e veriyordum ya kitap alıyordum ya da diyelim benim Ankara'da ya da İstanbul'da bir yerde tanıdığım bir arkadaşım var Diyarbakırlıdır, duyuyorum işte ailesin-den falan adresini araştırıyordum, yanına geliyordum; yahu işte sen nesin, ne düşünüyorsun, ona hareketin görüşlerini anlatarak taraftar bulmaya çalışıyorduk. Yani tek tek kişilerle bile uğraşıyorduk. Bir adamı ben bilmem Batman'da tanıyorsam, onun peşinden gidip mümkünse onu kazanmak, onun vasıtasıyla orada bir çevre edinmek çabası içerisine giriyordum. Batman o dönemde olduğu gibi şimdi de büyük bir işçi kentidir. Batman'da geniş bir kitle temeli oluşturabilmek, her siyasi organizasyonu özellikle, ben işçi sınıfını temsil etme iddiasındayım diyenlerin arzusudur, amacıdır. Bir ara benden önce Haki arkadaş Batman'a gelmiş; fakat Kürtçe bilmediği için ve Batman'daki burjuva milliyetçileri tarafından da bu Türk'tür burada ne arıyor, işte bu hem Türk'tür hem Kürtçülük yapıyor biçimindeki suçlama ile karşı karşıya kaldığı için Batman'ı terk etmek zorunda kalmıştı. Daha doğrusu Batman'ı terk etmeden önce bana Kürt-çe bilen bir arkadaş falan

yok mu yanıma gelsin biçiminde bir arzu belirtmişti. Ben bunu duydum, çırpındım illa Haki'nin yanıma gideceğim, beni bırakın gideyim falan diye; fakat Haki kendisi Batman'ı terk etti. Ben Haki'ye söyledim işte beni gönder dedim, yalnız o da henüz yeni olduğum, tecrübesiz olduğum için hem ağır olabilecek bir görevin altına, bir sorumluluğun altına girip ezilmemden korkuyor, hem de şevkimi, heyecanımı kırmak istemiyordu, "sen bilirsin" dedi. Ben 76 sonlarına doğruydum valizimi topladım, ailemden kopardığım parayı da alarak o zaman pek fazla sayılmazdı her halde 500 lira paraydı, Güney illerine geldim. Duyuyordum Ceylanpınar'da ne olacak, işte faşizm konusunda bir seminer verecek, ben arabaya atlıyorum Ceylanpınar'a gidiyordum, kahvede otuyordum birinin yanında işte yahut TOB-DER'de otuyordum. Bazı kişilerle bireysel ahbaplık, dostluk kurarak, mümkünse evinde yatmaya çalışıyordum. Ertesi gün seminere katılıyor, bildiğim görüşleri savunuyordum. Böyle turist gibi geziyordum.1977'ye doğru artık ben Batman'da kalmaya, başladım. Sık sık Batman'a gidiyordum, bir hafta kalıyordum, 3 gün kalıyordum, 5 gün kalıyordum.

DURUŞMA HAKİMİ- Nerede kalıyordunuz kimde kalıyordunuz?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ- Bazen dışarıda kaldığım da oldu. Yani yaz aylarına doğru. Nisan ayına doğru yatacak ev bulamıyordum, yemek de bulamıyordum; ne yapıyordum, dışarıda yatıyordum. Ama diyelim ben TÖB-DER'e gidip oturuyorum, ya da Lis-Der var gidip oturuyordum, akşama doğru oluyor bir genç, bir delikanlı "ağabey bu gece bizim eve gidelim" diyorsa, hiç fırsatı kaçırmıyor, direkt onların evine gidiyordum. Ertesi gün davetsiz olarak gittiğimde oluyordu. Yani zar zor idare ederek kalmaya, propaganda yapmaya çalışıyordum. Diyelim ki, bir genç beraber oturuyoruz, beraber çay, sigara içiyoruz, ben ona hemen herhangi bir konu falan açarak hareketin görüşlerini götürmeye, onun tasvibini almaya çalışıyordum. Bu konuda Batman grubundan bir kısım insan buradadır, bunlar tanık olmuşlardır, benim dışarıda yattığımı da bir kısmı bilir, aç kaldığımı, perişan kaldığımı da bilir.

Kısacası aslında halkın misafirperverliği söz konusuydu, gençlerin, bu tür davetlerini falan hiç kaçırmıyorduk. Hatta bir kısmı diyelim elbiselerimiz kirlî, bu evde kalıyoruz, sabahleyin bize temiz giyecek elbise, gömlek de veriyorlardı, gömleği-mizi falan da değiştiriyorduk. Bu yalnız benim için değil, başka arkadaşlar için de söz konusu yani, biz belli olmuş bir fon veya bir merkezden veya bir şeyden gelen bir para ile ya da suyla, buyla geçinmiyorduk. Bir köye, bir kasabaya, şuraya, buraya bir yere oturuyorsak bu kimisi hemşerilikten olabilir, uzaktan bir tanıdıktan olabilir, bir merhabadan olabilir, biriyle diyelim bir yerden bir yere otobüsle yolculuk ediyor, kendisini şahsen tanıyorsak veya konuşuyorsak, nereli olduğunu öğreniyorsak daha sonra peşini bırakmaz gider onu arar bulur, onun vasıtasıyla orada iş yapmaya, bazı kişileri tanımaya, hareketin ideolojisini, görüşlerini götürmeye çalışırdık. 1978'in sonlarına kadar bu böyle sürdü.

DURUŞMA HAKİMİ- Batman'da mı kaldınız?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Hayır benim faaliyetlerim 1978 ortalarına kadar, Ağustos'una kadar, Temmuz'una kadar hep böyle bu tarzda sürdü.

Burada bazı sanıklara propaganda ile ilgili şeyler sorulurken, hangi eylemlerin propagandasını yaptın? Onlar da şu şu eylemin propagandasını yaptım diyorlar. Ben şahsen hiç, eylem propagandası yapmadım, hiç yapmadım. Ben, Marksizm'in, Leninizm'in propagandasını yaptım. Ben Kürdistan devriminin propagandasını yaptım. Ben, Marksizm'in devlet hakkındaki, Marksizm'in demokrasi hakkındaki, Marksizm'in örgütlenme hakkındaki, Marksizm'in ulus hakkındaki, Marksizm'in ulusal kurtuluş mücadelesi hakkındaki, Marksizm'in askerlik hakkındaki konular üzerinde konuştum, bu tür konular üzerinde tartıştım. Ben işte şurada şu eylemin, burada bu eylemin propagandasını yapmadım; ama eylem propagandasını hiç mi yapmadım? Yaptım. Örneğin, bir yerde, bir köyde oturduysam diyelim ki, Süleymanlarla İlgili 1978'den sonra, Süleymanlılarla bir çatışma var, böyle bir aşiretçi feodal çete ile. Bir köye gidip oturdum, ne yapıyorum; Süleymanların gerici niteliğinden, onların ajan niteliğinden, onların halka baskı uyguladığından, hareketin buna karşı mücadele ettiğinden, bunun doğru olduğundan bahsediyordum, benim gibi başkaları da bahsediyor.

Burada propaganda yaptık diyenlerin pek çoğuna, hangi eylemlerin propagandasını yaptın diye soruluyor? Onlar da şunun propagandasını yaptık dediler. Aslında onlar da benim gibi, devletin, demokrasinin, Kürdistan'ın içerisinde bulunduğu durumu, ekonomik, sosyal, siyasal durumu hakkında kendi bildikleri kadar, doğru veya yanlış olmuşlardır yani, tek propaganda şeyi, mutlaka şu eylemin propagandasını yapmak biçiminde somutlaştırılmaz. Hele ben şahsen daha çok ülkenin içerisinde bulunduğu durum ve nasıl kurtulabileceği, nasıl bir mücadele anlayışının gerektiği, hangi tür araçların

kullanılması gerektiği hakkında konuştum, daha çok da konuştuğum aydın kişilerdi, benim söyleyeceklerimi kavrayabilecek, ya da araştırabilecek. öğrenebilecek kişilerdi.

Bu şu anlama gelmez. Hiç köylülerle, hiç işçilerle, hiç sıradan insanlarla konuşmadım. Onlarla da konuştum. Gerektiğinde beni seven, köyüne davet etmek isteyen bir genç olduysa hiç fırsatı kaçırmadım, köylerine kadar da gittim yani, kitlelerle nasıl ilişki kurulabilirse, bunun yeri neresiyse, ister kahve, ister dernek, ister sendika, ister köy, ister yol, sokak olsun bunu kaçırmadım, bundan yararlandım, propaganda işlevini bireysel olarak kendi başıma sürdürdüm, takıldığım konular olduysa hareket adına belirtmeyeceğim görüşler olduysa ya geçiştirdim, ya da benim gibi hareketin propagandasını yapan başka insanlarla karşılaştığımda onlara sordum, bu konuda ne diyeyim? Örneğin, diyelim örgütlenme konusunda, neyi savunayım, hangi görüşü ifade edeyim üzerinde konuştum, tartıştım, onlarda aldığım bilgileri taşıdım, kitlelere kadar götürme mücadelesi verdim.

Bu tür faaliyetim 1978'in Haziran'ına kadar mıdır Mayıs sonu mudur iyi bilemem oralara kadar sürdü yani, genel olarak ben çeşitli yerlerde sözlü propaganda yaptım.

Diyarbakır'da bir olayda benim adım verilmiş, ben ilk defa karşılaştım. Ali Dursun'un kaçırılması olayında, bu doğru değil, kesinlikle doğru değil. Zaten ben böyle eylemlere falan hiç katılmadım, en fazla 1-2 defa kuryelik yaptım; yani bir yerden bir yere eşya götürdüm. Diyelim ki; Diyarbakır'dayım, herhangi bir toplantı için, ya da bir tartışma için, bir konuşma için, ya da bir kişi ile bir yerde tanışmış, konuşmuşum, onunla ilişkileri sürdürüebilmek, onu kazanabilmek için, Batman'a gideceğim, ya da Bismil'e gideceğim, benim gideceğim yerde, burada ne yaparım?. Bir kitaptır, gazetedir, ya da dergidir veya bir afiştir, ben onu da beraber götürüyorum. En fazla yaptığım budur. Eylemlere falan katılmadım.

O dönemde zaten ben Diyarbakır'da da değildim. Bahsettiğim şeyi, yani Ali Dursun'un kaçırılması olayını ben gazeteden öğrendim. Hatta gazetede yanlış yazılmıştı, şöyle yazılmıştı, iyi hatırlıyorum: "İşte Ali Dursun kaçırıldı arkadaşları tarafından, öldürüldü" biçiminde, "polisten alınan bilgiye göre arkadaşları tarafından öldürülmüş" biçiminde yazılmıştı. Ben böyle duydum o zaman.

Bu arada çok ilginç bir noktaya daha değinmek istiyorum, o da şu: Halk mahkemeleri, bu halk mahkemeleri yalnız Hilvan ve Siverek için geçiyor, başka hiçbir bölgede geçmiyor. Bu halk mahkemeleri konusunda konuşmak istiyorum. Halk mahkemeleri demokratik bir yargılama biçimidir, halkın bizatihi kendisinin yargı yetkisini kullanmasıdır. Bu parti programı, parti hedefleri içerisinde vardır; ama parti, hakimiyeti altında olmayan bir alanda, yönetim kuramadığı bir alanda nasıl halk mahkemeleri kurulabilir? Kendisinin hükmü geçmiyor ki. Eğer hükmü geçse; yani eğer diyelim bir alanı kurtarmış olsa, orada elbette yargılamasını kendisi yapacak, idaresini kendisi kuracaktır; ama bugün Kürdistan Türkiye devletinin denetimi altındadır, onun idaresi altındadır, onun hukuk kuralları geçerlidir, onun tarafından her şeye hükmedilmektedir. Yani, halk mahkemeleri falan diye bir şey yok. Eğer olsaydı, ben de duyardım. Hilvan'da olduğum dönem içerisinde herhangi bir yargılamayı falan duyardım. Derler ki, efendim işte biz şu adamı yargıladık, şu kadar şey verdik. Hatta halk mahkemeleri hakkında çok ilginç şeyler var.

Örneğin, halk mahkemeleri denen şeylerin aynı zamanda parti üyelerini yargıladığından bahsediliyor, parti üyelerini yargılayıp cezaya çarptırıyor. Hâlbuki parti tüzüğünde deniyor ki. "parti üyelerinin yargılanması konusunda, parti merkez komitesi disiplin kuruluna havale ediliyor. Disiplin kurulu cezayı veriyor" deniyor: yani partinin kendi üyelerini cezalandırması için yetkili organları var, tüzükte belirtiyor, buradaki tüzükle de asıl tüzükte de var. Parti tüzüğünde, parti üyelerinin nasıl cezalandırılacakları, ne tür cezalar alacakları onları yargılayan merci, hiçbir zaman söz konusu olmayan bir halk mahkemesi falan değildir.

DURUŞMA HAKİMİ- Şimdi, sizi Kürdistan fikrine ileten sebep ne? Neden Kürdistan diyorsunuz? Tarihi tetkik ettiniz mi?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Ettim.

DURUŞMA HAKİMİ- Hangi kaynaklardan tarihi tetkik ettiniz. Bunun tarihi gelişimi ne? Bir de Marksist olduğunuzu söylüyorsunuz. Marksizm'in ırkçılığı reddettiğini söylediğiniz, belirttiğiniz halde neden bu işe yöneldiniz? Kendi fikirleriniz arasında bir çelişki doğmuyor mu?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Şimdi benim Kürt ve Kürdistan fikrine nasıl ve ne zaman yöneldiğim konusundaki soru ilginç bir soru benim açımdan. Çünkü bu bir günde yönelinecek bir şey değil. Ben 26 yaşındayım. Bu hareketle ilişki kurduğum dönemin 1976 seneleri olduğunu düşünürsek 21 yaşında falan oluyorum. Bu döneme kadar benim hayatta çeşitli pratiklerim ve insanlarla çeşitli temaslarım vardı. Okuyorum, görüyorum, duyuyorum, tartışıyorum. Elbette bende belli bir fikir oluşmaya başlıyor. Kürtlerin varlığı veya yokluğu sorunu benim açımdan tartışılmaması gereken bir soru. Tartışma konusu bile yapmayı gerekli görmüyorum. Çünkü bu son derece açık olan somut bir gerçektir. Bu, Türkiye'deki resmi çevreler tarafından bile artık benimsenmektedir. Gerçi TRT'de etnik gruplar tabiri kullanılıyor ama Türkiye'deki diğer basın artık daha önce hiç kullanmamasına rağmen Kürdistan tabirini kullanıyor; bu çok ilginçtir. Bizim faşist olarak nitelendirdiğimiz? MHP Başkanı Türkeş bile hatırladığım kadarı ile 1978'de İran'daki gelişmelerle ilgili olarak Azeri'lerle, Kürtlere yönelik olarak Humeyni yönetimini, bunları katliama uğrattığını, devletin bunlara karşı kayıtsız kalmaması gerektiğini bahsediyordu. Ben kendim, Türkiye'de çıkmış, Kürdistan ve Kürtlükle ilgili hangi yayını bulduysam okudum. Bununla da yetinmedim. Bir tek cümle, bir tek kelime bile geçtiğini sandığım eserleri bile okudum.

DURUŞMA HAKİMİ- Hangi şeyleri okudun?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Ben, Çağdaş Kürdistan Tarihi, diye bir kitap vardı Ronahi yayınlarının Almanya'da basılmış, onu okudum.

DURUŞMA HAKİMİ- Evet. "Güneş" yani,

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - "19.yüzyılda Kürdistan Üzerinde Mücadele" Halfin adlı biri tarafından yazılmış. Komal yayınları tarafından çıkmıştı, okudum. Mehmet Emin Zeki'nin Kürdistan, Kürtlerin tarihi üzerine olan bir yazısı vardı. Kürtler ve Kürdistan diye çıkmıştı, okudum. Zınar Silopi'nin, Peşrivan'ın Kürdistan üzerinde yazdıkları, elden ele geçen yazılarım okudum. Avukatsız Halk, Kürtler diye bir eser vardı, onu okudum. Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesinde Kürtlerle ilgili bölümü okudum. Osmanlı tarihinde azınlıklar ile ilgili kısımları, sekiz ciltlik İsmail Hakkı Uzun Çarşının Osmanlı Tarihi'ni okudum. Kürtler, Kürtlerin Kökeni biçiminde eserler vardı, biri Osman Nuri'nindi, onu okudum. Ve saire ve saire, yani... Bazil Nikiti'nin Kürtler adlı eserini okudum. Yani Kürtler hakkında bir şey bulabileceğimi anladığım pek çok eser okudum. Bu arada şunu da söyleyeyim. Genel Kurmay tarafından yayınlanan bir de eser okudum. Bu da Cumhuriyet Döneminde Ayaklanmalar adlı bir eserdir. Ankara'da olduğum, milli meseleyi araştırdığım dönemde okudum. Burada cumhuriyet tarihinde ayaklanmalardan bahsediyor. Devletin resmi yayını açıktan açığa devletin Kürdistan'a yönelik politikasını ortaya koyuyor ve Kürtler ve Kürdistan'dan benim bahsettiğim gibi o yayın da bahsediyordu. Yazık ki ben o eserin tümünü okuyamadım. Elime geçebilseydi, bir kısmım o zaman çok arzuldum. Not almak istiyordum. Dersim hareketi ile ilgili olarak. Şeyh Sait ayaklanması ile ilgili olarak takip edilen politikalar, bunların yerleri, şunları, bunları ile ilgili şeyler vardı. Ben yalnızca bir gecelik göz gezdirebildim. Orada da resmen, alenen yazılıydı.

Zaten eğer Kürtler ve Kürdistan diye bir sorun olmamış olsaydı. Kürtlük ve Kürdistan sorunu ile uğraşan insanlar olmasına gerek kalmazdı. Sosyal olaylar, toplumsal olaylar öyle olaylardır ki, onlar kendileri zamanı geldiğinde dayatır. Yani toplumlar, uluslar, sınıflar, partiler ve organizasyonlar önlerine gerçekleştiremeyecekleri hedefleri koyamazlar. Eğer, gerçekleştiremeyecekleri hedefler koyarsa kafasını taşa çarpar. Niye 1900'lerde, 1600'lerde, 1700'lerde, hatta ve hatta 1945'lerde. 1950'lerde, 1960'larda bir Kürdistan İşçi Partisi yoktu. APO'culuk diye bir sorun yoktu. Bu kadar kişi bir at hırsızlığından, eşek hırsızlığından değil de ya da bilmem bir başka suçtan değil de siyasi bir olaydan mahkeme önüne çıkıyor. Bu açık bir şey. Ben Kürtlerin tarihi hakkında da bilgi verebilirim: ama Kürtler için varlığını ve yokluğunu tartışmayı kesinlikle gereksiz görüyorum. Bu açık olan bir şey.

DURUŞMA HAKİMİ- Evet, çok kısaca.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Kürdistan tarihi hakkında benim...

DURUŞMA HAKİMİ- Şimdi bu okuduğunuz yayınlar, yazarların şahsi fikirlerine mi dayanıyordu, yoksa belirli bir kaynağı aktararak mı?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Kimisi şahsi kanaatine dayanıyor, kimisi belirli bir kaynağa dayanıyor. Örneğin Herodot'un tarihini okudum. Herodot Medler hakkında bazı şeyler söylüyor. Aktardığı şeyler o zaman, bu günkü gibi

yazım sanatı, anlayışı yok, elbette kendi kanaatine dayanarak yazıyor. Yani İşte Medler şöyledir. Medler böyledir. Ya da Evliya Çelebi, işte Kürdistan'ın Hasankeyfi eyaletinden devlet 23 kasa altın alıyor, işte Diyarbakır eyaletinden 128 kasa altın alıyor. Dakka eyaletinden şu kadar alıyor. Yani kendisinin o zaman görüşlerini bilgilere dayanarak yazıyor. Veya diyelim Türkler hakkında eserler okudum. 1040 yıllarında falan ilk defa Kürdistan'a geldikleri söyleniyor ve Gur'larla karşılaşmıştır. Gur'larla münasebetlerini anlatan o zamanki tarihçilerin veya yazarların yazdıkları fikirler var. Bugünkü gibi bir anlayış yok. Onlar kendi görgülerine dayanarak anlatıyorlar.

Ayrıca şu var. Yani bu Kürtlerin şu ya da bu ırktan geldikleri şuradan ya da buradan geldikleri pek önemli değil. Benim bildiğime göre Kuzey Avrupa'dan. İskandinav Yarımadasından, Rusya steplerinden gelip...

DURUŞMA HAKİMİ- Bunu hangi yazar diyor. İskandinavya'dan geldi diye.

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Bu konuda kendim araştırma sahibi değilim. Yalnız Abdullah'ın bu konuda daha geniş araştırmaları var. Onun yaptığı, benim söz konusu ettiğim konuşmasında, benim yazıya geçirdiğimi söylediğim konuşmasında vardı, okumuştum. Böyle söylendi. Başkaları tarafından da söyleniyor. Yani bir M.Emin Zeki'nin kitabında. İhsan Nuri'nin kitabında. Zınar Silopi da diyor...

DURUŞMA HAKİMİ- Milattan önce kaç yıllarında?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Bin yıllarında falan olduğu söyleniyor. Bu pek önemli değil benim açımdan. Benim açımdan Kürtler şu ya da bu ırktan gelebilir.

DURUŞMA HAKİMİ- Peki, Türkiye' de Kürdistan fikrini nasıl şey ediyorsun. İskandinavya'dan geliyor da, bu bölgede Kürdistan kurma fikri nereden alınıyor?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Benim için önemli değil. Ha İskandinavya'dan gelir, ha Latin Amerika'dan gelir, ha şuradan gelir. Buradaki halklara karışmıştır. Burada tarih boyunca Kürdistan'ın bugün üzerinde yaşadığımız topraklar üzerinde onlar bir halk olarak gelip yerleşmiş olabilir. Zaten tarihte onlarca, yüzlerce halk vardır. Bunların pek çoğu tarihte yok oldular, silindiler. Kimisi bugüne kadar varlığını koruyarak sürdürdü. Biz Aka'ları okuduk, biz Eti'leri okuduk, Etrüskleri okuduk, biz Galleri okuduk, biz okuduk da okuduk yani. Mehmet Emin Oktay'ın kitabında, lise kitaplarında bile bir sürü kavim var, bu kavimler arasında sürekli kavgalar var, çekişmeler var, çatışmalar var. Kimisi siyasi organizasyonlar içinde teşekkül edebiliyor, bilahare silinip kayboluyor: ama kimisi bu siyasi organizasyonlarını sürdürüyor, geliştiriyor, milliyet aşamasına erebiliyor milliyetleşebiliyor. Bugünkü halinde tarih sahnesinde yer alabiliyor. Yani bu önemli değil. Giderek bu halkların birbirinin karışmaları ve kaynaşmaları var: ama bugün somut olarak ortada olan bir şey var: bir Kürt dili var. Bu halkın bir kültürü ve bu dil ve kültüre sahip olan...

DURUŞMA HAKİMİ- Peki, kültür hususunda araştırmanız var mı?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Kürt dili ve kültürü ile ilgili araştırmalardan çok...

DURUŞMA HAKİMİ- E, araştırman yok ise...

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Var efendim. Yani sıfır bilgi sahibi değilim.

DURUŞMA HAKİMİ- Araştırman yok ise böyle bir dilin varlığından, çeşitli dillerden meydana gelmiş olamaz mı? Hani bir dil...

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Hiç önemli değil. Benim açımdan hiç önemli değil. Çeşitli dillerden meydana gelse...

DURUŞMA HAKİMİ- Ama sen diyorsun ki Kürt dili vardır, kültürü vardır diyorsun. Bu dil çeşitli dillerden toplanmış, kelimelerden mürekkepse yine bu dili böyle mi kabul edeceğiz?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Bu dilin şu ya da bu dilden kelime alıp veya vermesi pek önemli değil. Her dil öbür dillerden kelime alır veya verir. Hatta iki, üç, dört, beş ulus aynı dili kullanabilir. Nitekim bir İngilizce pek çok ulus tarafından kullanılmaktadır. Latin Amerika'daki pek çok ülke Portekizce ve ya Latince konuşmaktadır. Bunların Portekizce veya Latince konuşmaları onların ayrı ayrı bir ulus olarak şekillenmelerine engel değildir.

Ayrıca Kürtçenin şu ya da buradan kelime alıp vermesi de önemli değildir. Önemli olan onun fonetik yapısından çok gramer yapısıdır. Kürtçenin Türkçeden ayrı bir gramer yapısı, vardır ve bu Arı grubundan. Hint-Avrupa dil grubuna düşmektedir. Benim bu konuda bu kadar bilgim var yani.

DURUŞMA HAKİMİ- Bunlar tarihte devlet kurmuş mu?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Evet.

DURUŞMA HAKİMİ- Hangi devleti kurmuş?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ- Şunu söyleyeyim. Med organizasyonu tarihlerin yazdığına göre 571'de kuruluyor. 500 civarında filan yıkılıyor, pek uzun süreli falan olmuyor. Persler tarafından yıkılıyor.

DURUŞMA HAKİMİ- Nerede kuruluyor bu tarihte? Med Devleti nerede kuruluyor?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Hemen hemen bugünkü Kürtlerin yaşadığı alan diyebiliriz.

DURUŞMA HAKİMİ- Neresi burası?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ - Urmiye'nin Batısından Fırat nehrine kadar olabilen hatta Fırat'ı bile aşan bir alan içerisinde oluyor ve burada hüküm sürüyor. Daha sonra kendileriyle, aynı soydan olan Persler tarafından yıkılıyor. Ama Persler döneminde de Kürtler bağımsızlıklarını sürdürüyorlar. Yani köleci dönemde, gerek Ermenilerin baskısı altındaki dönemde olsun, gerek Perslerin istilası, hatta Bizansların istilası döneminde Kürt halkı kendi varlığına yönelik, kavim olarak kendi varlığına yönelik bir saldırı ile karşı karşıya kalmıyor. Belki siyasal ve sosyal gelişmesi duruma uğratılabiliyor. İmha tehlikesiyle pek karşı karşıya kalmıyor. Kürtlerin imha tehlikesiyle karşı karşıya kalması, ancak Arap istilasından sonradır ki Arapların Kürdistan'a gelişleri Kadisiye, 834 veya 737 ortaları filandır yani, kesin hatırlamıyorum ya 740 ya 840 civarı filan. Bu dönemde ilk defa Araplarla karşı karşıya geliyorlar. Yalnızca İslamlaşmakla kalmıyorlar, İslam dil ve kültürünü de, Arap dil ve kültürünün de etkisi altında kalıyorlar. Bu dönemden sonradır ki. 1200'den sonra, yani 13 ncü...

DURUŞMA HAKİMİ- Milattan önce, sonra?

MAZLUM DOĞAN ARKADAŞ -Milattan sonra 1.300 şeylerinden bahsediyorum. Bu dönemde Anadolu'da bildiğimiz gibi bir sürü beylik var. Osmanlı beyliğinden tutun da Karesi beyliğine. Karaman beyliğine kadar. Aynı dönemde Kürdistan'da da beylikler var. Devamlı varlıklarını sürdürmeye, korumaya ve geliştirmeye çalışan feodaller var. Arabistan'da da var. Acemistan'da da var ama Kürdistan sürekli bir istila alanı, sürekli bir çekişme alanı, bir kavga alanı olduğu için ekonomik olarak yıkıma uğramış, üretici güçleri pek gelişmemiş. Bu nedenle Anadolu'da Acemistan'da ve Arabistan'da' merkezi feodal devletler daha çabuk oluşturulurken Kürdistan'da bu fazla erken oluşturulamıyor. Kürt feodalleri arasındaki bu didişme 16. yüzyıla kadar sürüyor. 16. yüzyılda Batı Avrupa'da merkezi krallıklar ortaya çıkarken, yani milliyet sınırları teşekkül ederken o krallığın çerçevesi içerisinde aynı dile ve kültüre sahip olan ve giderek bir pazar etrafında şekillenen bir ulus topluma doğru bir gelişme söz konusu iken Kürdistan'da böyle bir şey söz konusu olamıyor. Kürt feodalleri kendi aralarında didişiyorlar. Bu didişme herhangi biri galip gelemeyince daha güçlü olarak gördükleri Osmanlılara ve Safevilere sığınıyorlar. Onların desteğini alıyorlar ve böylece daha sonra Kürdistan Osmanlılar ve Safeviler arası bir çekişme ve çatışmanın alanı haline geliyor. Biliyoruz ondan sonraki tarihi.

DURUŞMA HAKİMİ- Yerinize geçin.

Gereği görüşüldü: Bütün sanıkların tutukluluk hallerinin devamına, duruşmada hazır bulundurulmaları için askeri cezaevi müdürlüğüne müzekkere yazılmasına, bu sebeple duruşmanın 19.6.1981 Cuma günü saat 08.00'e tarihine oybirliği ile karar verilip açıklandı.

BAŞKAN DURUŞMA HAKİMİ

ÜYE HAKİM STENOĞRAF

Ferhat Kurtaylar'ın şanlı ölüm kararı bir bahar gününde verilmiş büyük bir karardı. Mazlumlar'ın Newroz ateşi, Dörtlerin bedenlerinde çıra gibi tutuşturularak sürdürüldü. Zindanı aydınlatan tarihi bir karardı. Dayatılan müthiş zulmü, karanlığı boğma eylemiydi. Mazlum yoldaşın kararı, yaşam iddiası, yaşama saygıdan vazgeçmeme kararıyken, Dörtlerin eylemi ise; Mazlum yoldaşın kararını daha da pratikleştirmek, daha da kitleselleştirmek, daha da yaşamsal kılmaktı. Kararın amacı kadar, içeriği ve gerçekleşme biçimi de müthiştir. Mutlaka bütün yönleriyle anlamak, yaşam, halk ve militan gerekçemiz haline getirmek, her "namusluyum, bağlıyım," diyenin temel görevidir.

Başkan APO

YOLDAŞLARA VE TÜM İNSANLIĞA!

Çağımızda ulusal ve sınıfsal uyanışlar yoğunluk kazanarak boyutlanıyor. Halklar esaretten kurtulmanın savaşım bayrağını emperyalizme karşı sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı yükseltiyorlar. Proleterya kendi öz iktidarını korumak için, tarihsel görevini adım adım yerine getiriyor. Dünyanın dört bir yanında anti-emperyalist, anti-faşist, anti-sömürgeci mücadeleler tırnakla, kanla, canla, emekle, acıyla ilerliyor.

Bu mücadeleler sonucudur ki, emperyalizm dünyanın birçok yerinde yok olmuştur. Ve çoğu bölgede can çekişiyor. Sömürgecilik de aynı akıbetten kurtulamamış. Keza faşizmin halkların ve proleteryanın devrimci adımları karşısında her gün biraz daha ölmeye mahkum oluyor.

Çağımız; devrimler cephesiyle karşı devrimler cephesinde yaşamın her anında kıyasıya bir savaşımın sürdüğü ve ibrenin her gün biraz daha birincilerden yana eğildiği, dünya halklarının ve emekçilerinin özlediği geleceklerine yaklaştıkları bir çağdır.

Tarih çarkının ileriye doğru döndürülmesi Vietnam, Kamboçya, Küba, Filistin, Kürt halklarının, Rus, Alman ve Bulgar proleteryanının kaniyla, canıyla gerçekleşiyor.

İçte zaferle taçlanan Vietnam ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşı, dünya devrim tarihine kazandırdığı zengin tecrübelerle, yaptığı ve yarattığı değerli katkılarla, esaret altındaki dünya halklarına kurtuluş mücadelelerinde bir ışık gibi yol gösterici oluyor.

Ulusal kurtuluş mücadelelerinin her santimetresi büyük acılar pahasına gelişir, büyük fedakârlıklar ister. Bu uzun süreli savaşım, en başta halk bağımsızlığı için ölüm ister. Bir halkın ulusal bağımsızlık ve özgürlük kavgası o olgular üzerinde yükselir. Zaferi ufukta hissedebilmek, görebilmek için inanarak savaşmak, savaşarak inanmak gerekiyor.

Ulusal bağımsızlığa ulaşabilmek, halka inebilmek onunla bütünleşmekle olur ancak. Örgütlülüğün, kitleleşmenin yolu halkı bilmek, anlamak ve ona kurtuluş inancını kavratmaktan geçer. Bu da doğru bir önderlik gerektirir. Önderlikle halk kaynaştığı noktada tüm zorluklara katlanılır, dahası aşılır hale gelir.

Bu açıdan Kürdistan tarihine kısa bir göz attığımızda, kaosa yol açan bir örgütsüzlük, önderlik adına çıkarları için halkı karanlıklara iten teslimiyetçi uşak karakterli sınıf düşmanlarının ihaneti karşımıza çıkıyor. Bağımsızlık için her defasında başlatılan savaşım, işgalci, istilacı, sömürgeci devletlerin gaddar, acımasız bastırmasıyla boğulmuştur. Halkımızın bizlere bıraktığı bir direnme mirası vardır. Bütün bunlara rağmen Kürdistan halkı kadar bağımsızlığı için kan döken, evlatlarını toprağa gömen direnişçi bir halk doğru bir Önderliğe, en azından kendi direnişçiliği paralelinde, kendine yabancılaşmayan bir önderliğe sahip olsaydı, Kürdistan bir defa değil, on defa bağımsızlığa kavuşmuş olacaktı.

Bu halk ki; Asur İmparatorluğu'nun tahtını başına yıktı. Ortadoğu'ya bir güneş gibi açılan Medya'yı kurdu.

Bu halk ki; Doğudan, Batıdan, Güneyden dalga dalga gelen istilacı ordulara, fetihçi imparatorlara karşı bağımsızlık meşalesini elden bırakmadı. Aç kaldı, açıkta kaldı ama ulu dağlarında sevdasını sürdürdü.

Bu halk ki; diliyle yaşadı, kültürüyle yaşadı, Mêm ü Zinî, Ahmede Xanê, Feqiye Teyranileri çıkardı.

Bu halk ki; Türk, Fars, Arap sömürgeciliğine karşı Ubeydullah, Bedirhanlılar, Beydinanlılar, Yezdan Şer, Revanduz, Sason, Ağrı, Zilan, Palo, Genç, Hani, Dersim direnişleriyle bağımsızlık sevdasını sürdürdü.

Yendi, yenildi, ama yenilgiler onu ürkütmedi. Dar günlerinde Bese'leri yanında gördü. Kanları toprakta güllenen sayısız direnişçi, gencecik Kürt yiğitlerinin anısıyla yaşadı.

Yenilgilerinde teslim olmamak için, düşmanın eline sağ düşmemek için yüce dağlardan uçurumlara kendilerini atan Bese'leri kendilerine örnek aldı bu halk.

Bu halkın yıllarca kanla bastırılan suskunluğu, yok edildiği sanılan bağımsızlık özlemi; direnişçiliği, çağdaşlığı, örgütlülüğü şahsında somutlaştıran PKK'nin doğuşuyla yeniden daha coşkulu, daha istekli ve kararlı olarak topraklarımızda filizlendi, gelişti, boyutlandı.

PKK'nin ideolojik, politik, örgütsel alanda şekillenmesiyle birlikte Türk sömürgeciliğin azgın saldırılarına, komplolarına hedef oldu. Hareketimizin kurucularından büyük komünist önder ve enternasyonalist Haki Karer böyle bir komplo ile şehit edildi. Haki yoldaşımızın katledilmesi, Kürdistan'da devrimci mücadele vermenin zorluklarının boyutu hakkında da önemli ipuçları verdi.

Kürdistan'da örgütlenmenin, halka inmenin ve halk savaşı vermenin daha ilk adımları atılırken, karşılaşılacak güçlükleri aşabilmek için, devrimci şiddet uygulamak zorunlu ve bunu mücadelemiz açısından yaşamsallığı tartışmasız kabul edildi. Bu yönüyle Haki fiziki ölümüyle bile mücadelemizin sıçrama yapmasının denek taşı oldu.

Haki'nin katledilmesi, sömürgeciliğe karşı savaşılabilmek için, ölümü yaşamın bir parçası gibi görmek gerektiğini kavratmış bize.

Bugün Diyarbakır zindanında, düşman bizim şahsımızda halkımızın kurtuluş umudu, biricik önderi partimizi boğmaya çalışıyor. Bu bir ölüm-kalım savaşıdır. Savaşlar kaybedilebilir, ama bizim kaybetmeye tahammülümüz yoktur, olmamalıdır. Çünkü bunun sonuçları çok ağır olacaktır. Sorumluluğu ise taşınamayacak denli ağır, yaralayıcı olacaktır. Bu savaşı kaybetme tahammülümüz yoktur. Bu yola girerken, lekesiz bir direniş bayrağının altında çalıştık ve bunu aynı temiz haliyle taşımak zorundayız. Başka seçeneğimiz yoktur. Bu bayrak altında yaşamamanın ve onu yükseltmenin direnmekten başka bir yolu yoktur.

Bunu çok kısa bir süre önce büyük Önderimiz Mazlum yoldaşımız gösterdi. Bu her zaman olduğu gibi çok zor ve sancılı bir dönemi yaşamakta olduğumuz Diyarbakır zindanında da yol göstericiliğinin değerli yaşamını feda ederek yaptı.

Parti Önderliğimiz, Mazlum yoldaşın şahsında sorumluluğunu en iyi şekilde, bir kez daha kanıtladı. Şimdi sıra bizimdir.

Evet, Partimiz bizden direnmeyi istiyor. Esir düştüğümüz ve her türlü silahtan yoksun bulunduğumuz bu koşullarda, canımızı, kanımızı ateşlememizi istiyor.

Yakılacak her ateş, örölmek istenen karanlığı ışığa boğacaktır. Yakılacak her ateş, ihanetin, teslimiyetin hain duvarlarını yerle bir edecek, bizi halkımıza ulaştıracak, halkımızın bizlere bağladığı umudu çoğaltacaktır. Yakılacak her ateş, Mazlumun üç çöp ateşiyle bütünleşip, gürlerecektir. İşkencelerin, sömürgeci faşistlerin iğrenç emellerini yıkacaktır.

Arkadaşlar!

Düşman barbar, düşman acımasız, düşman amacına ulaşmakta kararlı. Buna 'dur' demesek bırakalım devrimcilikte, insanlığımızdan bile utanacağız. Bu zindanda partimiz adına, halkımız adına alnımızın akıyla çıkmasak, gelecek nesiller bizi lanetleyecektir. Hiçbir gerekçe bizi tarihimizin ve halkımızın sorgulamasından kurtaramaz.

Biz, halk olarak bugün dışarıda olduğu gibi, zindanlarda da bir ölüm-kalım dönemini yaşıyoruz. Bunu aşabilmenin yolu bellidir. Parti tarihimizin tecrübe ve mirası bize büyük bir direniş geleneği bıraktı. Bu geleneği sürdürmek her zaman zorunludur. Ama bugün düşmanın bizi ve halkımızı yok etmek için sınır tanımaz, çok yönlü ve o denli tehlikeli saldırılara giriştiği Diyarbakır zindanında bu direnişiçi geleneğin sürdürmek daha önemli, daha çok zorunlu ve daha çok yaşamsal bir hal almıştır.

Her partili arkadaş, her insan, her namuslu Kürt yurtseveri, PKK sempatizanı ve taraftarı bu bilinçle üzerine düşen sorumluluktan kaçmamalıdır. Herkesin yapabileceği bir şeyi vardır mutlaka. Ve hepimiz, partimizin, halkımızın bugün bizlerden beklediklerini, istediklerini iyi bilmeli ve bu bilinçle mücadele vermelidir.

Bizler bu eylemi gerçekteşirmekle, sadece Partimize, halkımıza ve ilerici insanlığa karşı duyduğumuz sorumluluğu, güveni, inancı pratikte de göstermiş olacağız.

Yoldaşlar!

şunu çok iyi bilin ki, bundan sonra Türkiye ve Kürt halkı sizinle olacaktır. Bizler Antep'de Haki'nin, Hilvan'da Halil'in, Dersim'de Bese'nin, zindanlarda Mazlum DOĞAN'ın takipçisiyiz. Bizler korkmuyoruz, sizler de korkmayınız.

Kahrolsun sömürgecilik!

Kahrolsun emperyalizm!

Yaşasın PKK!

Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!

Ferhat KURTAY, Eşref ANYIK, Mahmut ZENGİN ve Necmi ÖNER

MAHKEME TUTANAKLARINDAN

PKK DAVASI

(M.Hayri Durmuş Arkadaşın Savunması)

Duruşma Hakimi- Duruşma tehir edildiği belli gün ve saatte. Sıkıyönetim komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesi. Mahkeme Heyeti, İddia Makamı ve tutanakta bir değişiklik olmaksızın mahsus salonda toplandı. Oturum açıldı, yoklama yapıldı.

Siirt-Batman grubu tutuklu sanıklarının hepsinin getirildiği görüldü. Serbest olarak yerlerine alındılar. Tutuksuz sanıklardan hiçbirinin gelmediği görüldü.

Sanık vekillerinde: Avukat Nevzat Helvacı, Hüseyin Yıldırım, Hüseyin Avni Altay ve Süleyman Yeter'in de geldiği görülerek yerlerine alındılar.

Duruşma Hakimi tarafından sanık Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş çağrıldı:

SANIK MEHMET HAYRİ DURMUŞ

SORGUSUNDA:

Duruşma Hakimi- PKK örgütünün Merkez Komitesinde görevli olduğunuz aynı zamanda kurucu üye olarak bulunduğunuz. 6136 sayılı Kanuna aykırı davrandığınız adam öldürmeye azmettirdiğiniz iddia ediliyor.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Ben Kürdistan'da bağımsızlık ve demokrasiye öncülük etmekte olan Partiya Karkeren Kürdistan örgütünün bir üyesiyim. Başından beri bu hareketin faaliyetlerinde bulundum, daha grup aşamasındayken çalışmalarına katıldım ve partileşme sürecinde yine fiilen çalışmalara katıldım, kuruluş toplantısında bulundum. Daha sonra Partinin Merkez Komitesine seçildim. Partinin Merkez Komitesi üyesiydim, doğrudur. Diğer iddiaları zaten ileride ifademi verirken tek tek üzerinde duracağım, izah edeceğim. "Adam öldürmeye azmettirme" diye bir iddia var. Bunu şu anda hemen belirteyim, öyle özel bir karar vermişliğim yoktur. Özel olarak bir eylemi azmettirici bir konumum olmamıştır. Bu iddiayı şimdilik hemen reddedeyim. İfademe biraz sonra geçeceğim, şu anda iddianame üzerinde biraz durmak istiyorum. Diğer arkadaşlarım gibi ben iddianamede belirtilmiş olan bazı yanlış noktalara değineceğim. Bunlara değindikten sonra ifademe geçeceğim.

Duruşma Hakimi- Şimdi, sizden daha önce Mazlum Doğan iddianame üzerinde durdu. O noktalara aynen katılıp katılmadığınızı; yani fazladan olmasını istiyoruz. Onların dışında....

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Mümkün olduğu kadar toparlayacağım. Konumum gereği ben bazı diğer arkadaşlarımdan farklı bir takım açıklamalarda bulunmak durumundayım.

Duruşma Hakimi- Peki.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Daha doğrusu arkadaşlarımla söylediklerimin çoğuna katılıyorum. Burada yalnız Mazlum Doğan Arkadaş değil, başka arkadaşlarım da açıklamalarda bulundular, onların tümünün açıklamalarına katılıyorum; fakat, kendim özellikle o arkadaşların belirlemedikleri veya bilmedikleri çeşitli hususlarda, beni tatmin edici olmadığı için o konularda açıklama yapmak istiyorum. Onun için, ben de benzer hususlara temas edeceğim; fakat biraz değişik olacak.

Duruşma Hakimi- Yalnız kısa kesin.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Tamam, mümkün olduğu kadar kısa keseceğim. Birinci olarak belirteceğim nokta; İddia makamının veya mahkemenin bizatihi kendisine yönelik olacaktır. İddia makamı ve dolayısıyla mahkeme hareketimizi yargılamak veya değerlendiren politik davranmamaktadır, yani hukuki prensiplere bağlı kalmaktan ziyade, politik tavır takınmamaktadır. Niçin böyle davrandığımı, bazı delillerle ortaya koymak istiyorum. Bir defa mahkeme malum, bir özel mahkemedir. Bunu hepimiz biliyoruz. özel mahkemelerin diğer mahkemelerden ayrılan bir yanı vardır ki, en temel farkı, özel mahkemeler kuruldukları dönemlerde mevcut yönetimin politikasını aynen uyguluyorlar veya o politikayı yargı organlarında icra ederler.

Duruşma Hakimi- Bu, senin kanaatin.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Evet, elbette benim kanaattim, kendi düşüncelerimi izah ediyorum. O halde, devletin bize yönelik politikası nedir? Mahkeme bizi bu acıdan değerlendireceğine göre, devletin politikasına bakmak gerekir. Devlet, daha doğrusu mevcut yönetim hareketimiz hakkındaki düşüncelerini açıkça beyan etmektedir, gizlememektedir, imha ve dağıtma, yok etme biçiminde bir politika izlemektedir. Sıkıyönetim komutanlıklarının bildirimlerinde bu açıktır. “devletin bütünlüğüne yönelen hareketler yok edilecektir” biçiminde ifadeler kullanılmaktadır. Haliyle, devlet bu politikasını sonuca vardırma için çeşitli araçlara başvurmuştur. Bu araçlardan bir tanesi de yarı organıdır, yani mahkemelerdir. Mahkemeler esas olarak cezaevlerinde tutuklu bulunan yüzlerce partili, militan ve taraftarının pasifize etmek için karar verme aşamasına gelmiş durumdadır. Bir defa şunu belirtmeden geçemeyeceğim, bugün yargı önüne çıkarılmakta olan yüzlerce parti militanı, parti kadrosu ve taraftar her türlü savunma olanaklarından aslında mahrum bırakılmıştır. Adli müşavirliklere defalarca müracaatlarda bulunulduğu halde, bu konuda gerekli kolaylıklar gösterilmemiştir, kitaplar, kanunlar, yasalar talep edilmiştir, malzemeler, materyaller talep edilmiştir, bu konuda adli müşavirlik kolaylık göstermemiştir. Bunun dışında, sıkıyönetim komutanlıklarının emriyle avukatlarımız çalıştırılmamıştır, defalarca gözaltına alınmışlardır. Avukat Mahmut Bilgili, hareketimizle hiçbir ilişkisi olmadığı halde birkaç defa gözaltına alındı, neticede çalışmadığı için davayı bırakıp, terk etmek zorunda kaldı. Şu anda nerede olduğunu bilmiyorum, davamızı terk etti. Daha sonra Avukat Şerafettin Kaya yine hareketimizin kadrolarını ve taraftarlarının vekili olduğu için gözaltına alındı, bir müddet gözaltında kaldıktan sonra tutuklanmış olduğunu duydum. Daha sonra, bir müddet önceye kadar duruşmalarımıza katılan Erdiñ Uzunoğlu adli avukatın, yine hareketin kadrolarını ve taraftarlarının vekâletnamesini aldığı davalara girdiği için gözaltına alındığını duydum ve birkaç haftadan beri haberim yoktur, kendisiyle görüşmemekteyim. Bu şekilde bir defa hareketimizin kadroları ve taraftarları savunmasız yargı organlarının önüne çıkmaktadır. Bu konuda herhangi bir imkânâ sahip olmadan, herhangi bir hazırlık yapmadan yargı organlarının önüne çıkarılmaktadır. Ve yargı organı önüne çıkarıldıktan sonra da ağır cezalara çarptırılıp, pasifize edilmek istenmektedir. Şimdi mahkemenin politik davrandığını ortaya koydum ve birkaç örnekle bunu biraz daha açıkça ortaya koymak istiyorum. Hukuk alanında fazla bilgim yoktur, ama bildiğim bazı şeyler vardır. Bir defa iddia makamı kendi iddianamesini hazırlarken kişi hakkında çeşitli araştırmalarda bulunur, soruşturma ifadelerinden başka çeşitli incelemelerde bulunur.

Duruşma Hakimi- Şimdi genel hususlara, savcının iddianamesini nasıl yazdığını, yazacağını sen öğretecek değilsin.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Tabii, bu hususta ben düşüncelerimi vurguluyorum.

Duruşma Hakimi- Hayır, düşüncelerini vurgulama yapıyoruz, daha sonra savunma safhasında bu hususa değinirsin. Yani, savcı iddianamesini şöyle yazar, mahkeme şöyle karar verir. Bu senin bir kere sorgunun, pozisyonunun dışında olan birşey. Savcı nasıl yazarsa yazar, sana bir iddianame getirmiş.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şunu belirteyim, ben kendi görüşlerimi söylüyorum.

Duruşma Hakimi- Hayır, söyleyemezsin, nasıl söylersin? Savcı iddianamesini nasıl yazarsa yazar. Eline gelmiş bir iddianame, iddianame hakkında konuşabilirsin; ama şöyle yazar, böyle böyle yazar nasıl yazarsa yazar.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Kısaca değinip geçeceğim. Şimdi dediğim gibi tamamen polis ifadelerine dayandırılmaktadır. Burada yüzlerce arkadaş ve taraflarımız çıkıp ifade verdi. Yüzlerce insanın ifadesi alındı, ben tanık oldum. Hepsi kendi ifadelerinde işkence altında alınan ifadelerinin iddianameye aynen yansıtıldığını iddia ettiler. Açıktır, polisin soruşturma döneminde almış olduğu ifadeler iddianameye aynen geçirilmiştir. Bir diğer husus daha var, burada önemli bir delil olarak ortaya koymak istiyorum. Hareketimiz bir çete olarak gösterilmiştir ve Türk ceza kanununda çete

168'inci maddeyle esas olarak cezalandırılır biçimde bir ifade vardır. Fakat hareketimizi sevk ve idare edenlerin durumu adeta bu şeyin dışında tutularak, idamla yargılanmaları, daha doğrusu, daha ağır cezalara çarptırılmaları gerektiği hususunda ifadeler vardır iddianamede. Hareketimizi sevk ve idare edenlerin 168'inci maddeden yargılanmaları gerekirken, herhangi bir madde gösterilmeksizin, daha doğrusu 450'ye-4,5 biçiminde şeyler konularak, hareketin sevk ve idare edicileri daha değişik cezalarla cezalandırılır biçiminde ifadeler vardır. Diğer bir husus, hareketimiz ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. Giderek politikleşmiştir. Belli bir programı, tüzüğü vardır, düşünceleri vardır, ülkeyi değerlendirişi, şuyu buyu vardır. Bunlarla ilgili olarak mahkemenin elinde bir ton belge vardır, kitaplar vardır. Yani, bir geniş çapta ideolojik düşünceler aslında iddianameye yansıtılması gerekirken, bu hususta iddialar adeta çete şeyine uydurulmuştur. Yani, hareketimizin ideolojisi ve programına açıkça iddianamede yer verilmiştir. Çok basit bir iki cümleyle adeta hareketin siyasi karakteri bir kenara bırakılarak, tamamen bir macera grubu gibi gösterilmek istenmiştir. İşte bu şeylerden ötürüdür diyorum, hareketimizi mahkeme politik olarak değerlendirmemektedir; belirtmek istediğim birinci nokta budur. İkinci olarak üzerinde durmak istediğim husus, arkadaşlarımız burada değindiler, ben de bir yönüyle biraz üzerinde durmak istiyorum. Çete iddiası vardır, hareketimizin bir çete olduğu iddiası vardır. Bu iddia kesinlikle gülünçtür, bu iddiayı ben de reddediyorum. Merkez Komitesi üyesi olarak ben pek çok şeyi biliyorum, diğer arkadaşlarımdan farklı olarak, hareketimizin gelişme sürecini ben iyi biliyorum. Hareketimiz, bir defa, bir milis gücü olarak ortaya çıkmamıştır. Şu veya bu dağın başında bir silahlı eşkıya grubu biçiminde türememiştir. Adam öldürüp de firar eden çeşitli silahlı unsurların bir araya gelip soyguncu, gangster çeteleri biçiminde ortaya çıkmamıştır, böyle bir türeme yoktur. Mahkeme heyeti de, daha doğrusu iddia makamı da şunu çok iyi bilmektedir, elindeki belgelerden, verilmiş, ifadelerden, itiraflardan açıktır, bilgisi vardır ve nitekim hareketimiz önce ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. 1970'lerden sonra –ki biraz sonra ben daha detaylı olarak bu hususlara değineceğim, izah edeceğim- hareketimiz ideolojik olarak ortaya çıkmıştır. Marksizm-Leninizm kavranmıştır, ülke koşullarına indirgenmiştir, Kürdistan toplumunun yapısı değerlendirilmiştir. Bu senelerce, daha doğrusu yıllarca tartışma konusu edilmiştir, bu hususta seminerler verilmiştir. Daha sonra bir dizi toplantılar vardır. Bu toplantılarda hareketin durumu, ülkenin durumu, devrim meseleleri tartışılmıştır ve bilahare, yani son senelerde aslında harekete giderek silahlı mücadele de vermek durumunda kalmıştır. Çeşitli şiddet olayları gelişmiştir ve hareketimiz bir yandan kendi örgütlenmesini geliştirip yayarken, politikleşirken, örgütlenirken öte yandan kendisini korumak için kadrolarını korumak için özellikle o aşamada çeşitli silahlı eylemlere de girişmiştir. O konuda da tedbirler alınmıştır ve hareketi inkar etmiyoruz. Silahlı gruplar oluşmuştur; onu inkar etmiyoruz. Silahlı gruplar oluşmuştur, eylemler konulmuştur, ama ön planda olan hareketimizin ideolojik olarak gelişmesidir, hareketimizin politik olarak gelişmesidir, örgütlenmesidir; esas olan budur. Yani diğer şeyler talidir. Çatışmalar, hareketin silahlı yanının gelişmesi, silahlı birimlerin oluşması ikinci planda kalmaktadır. Birinci planda olan hareketin ideolojik çalışmasıdır, örgütlenmesidir. Bilahare partileşilmiştir. Hareketimiz partidir, “Partiya Karkeren Kürdistan” dır adı. Apoculuk ve UKO'culuk suçlamaları yersizdir. Halk arasında konuşulsa bile bu konuda iddia makamının aslında iddianamede bu şeklide bizi isimlendirmesi, bunu ön plana çıkarması yine kasıtlıdır. Üçüncü değineceğim husus silahlı propaganda meselesidir. –arkadaşlarımız değindi- ben de bir iki hususa değinmek istiyorum. Dün Mazlum arkadaşın da ifade ettiği gibi hareketimiz devrimci zoru ilke olarak benimsemektedir. Bu ilke aslında Marksizm'e, Leninizm'e ters düşmez. Daha doğrusu şöyle ifade edeyim, Marksizm-Leninizm mutlaka her yerde ve her zaman şiddet uygulanır, her şey şiddetle halledilir biçiminde bir anlayış şekline sahip değildir, Marksizm-Leninizm'de böyle bir katı tutum yoktur. Mümkün olduğu kadar barışçı koşullara girilmesi ve bu tür yöntemlerin uygulanması tercih edilir, ama sosyal devrimlerin bizzatiliğine bakıldığında bu devrimlerin hemen hemen tümünde kan döküldüğü, kanlı çarpışmaların olduğu ve devrimlerin böyle gerçekleştiği, çekişmeli, çatışmalı mücadeleler sonunda gerçekleştiği de bir gerçektir. Gerek sınıfsal devrimlerin, gerekse ulusal kurtuluş hareketlerinin uzun yıllar silahlı mücadelelerle sonuçlandığı, zafere ulaştığı bir gerçektir. Bu gerçeği bilen bizler elbette Kürdistan'de bir ulusal kurtuluş hareketini örgütlerken silahlı mücadeleyi ve devrimci zoru reddecek değiliz ve bunu reddedenleri şiddetle eleştiriyoruz; bunu açıkça belirtelim, silahlı mücadeleyi Kürdistan'da reddeden, bu tür bir mücadelenin gereksizliğine ve reformlarla başarıya gidilebileceğine inananları biz teslimiyetçilikle, pasiflikle suçlamaktayız. Esas olarak reformlarla sonuca gidilemeyeceğini, bir ulusal kurtuluş hareketinin ancak güçlü bir örgütlenme, güçlü bir cepheleşme ve bilahare, uzun dönemde yürütülecek bir silahlı mücadele ile gerçekleşebileceğini, zafere ulaşılabilceğini belirtiyoruz; bu bizim bir ilkemizdir. Ama şu şeye katılmıyoruz, biz silahlı çatışmaya girerken ve o yönde eylemler geliştirirken propaganda olsun diye yapmadık. Silahlı propaganda ilkesinin aslında Marksizm-Leninizm'de detaylı olarak yeri yoktur. Bu çeşitli devrim grupları ve hareketleri tarafından ülkelerinin koşullarına uygun bir tarzda geliştirilmiş bir tezdir. Esas şudur, saldırı biçiminde şiddet olarak değerlendirilebilir. Hâlbuki hareketimiz şimdiye kadar hedeflerine saldırı yöneltmiş değildir, yani propaganda olsun diye iddianamede iddia edildiği gibi halk

heyecana kapılsın, hareketin etrafında yer alsın veya gençlik silahlanmaya alışsın, bu şekilde ayaklanmanın zemini oluşsun, devlet taciz edilip halkın üzerine saldırtılsın biçimindeki anlayıştan hareket edilmemiştir. Yani eylemler veya silahlı olarak şimdiye kadar yürütülen mücadele bu şeyler oluşsun diye değil-izah edeceğim- gereklilikler olduğu için, gerek duyulduğu için başvurulmuştur. Hareketimiz daha ortaya çıktığı dönemden itibaren boy hedefi olmuştur. Şunu burada belirtmek istiyorum. Cumhuriyet dönemi boyunca da bunu açıkça görmekteyiz, ülkemizin kaderini derinden değiştirecek, temelinden değiştirecek çeşitli girişimler çok kanlı bir şekilde bastırılmıştır veya bu tür bir gelişmeye müsaade edilmemiştir. İmha edilmesi için, yok edilmesi için her türlü çabaya başvurulmuştur. Bizim hareketimize de esas olarak ülkenin kaderini temelden değiştirmeye aday olduğu için hatta ortaya çıktığı tarihlerden itibaren aslında devletin ve devletin istihbarat örgütleriyle birlikte çalıştığını iddia ettiğimiz çeşitli ajan örgütleri, provokatör grupların hatta yerli feodal-kompradorlara bağlı çeşitli milis güçlerinin boy hedefi olmuştur. Bunların çoğu hareketimizin kadrolarına yönelik komplolara girişmişlerdir. Örneğin Antep'te Haki Karer'in öldürülmesi olayında olduğu gibi, buna benzer daha birçok komplo söz konusudur. Uzun süre hareketimiz bu komplolara karşı nasıl tavır takınacağını düşünmüş ve neticede acil olarak tedbir alınması gerektiğine inanmıştır. Hareketimiz kendi kadrolarını, kendi örgütsel yapısını muhafaza etmek için her şeyden önce bunu yapabilmek için bazı tedbirler almıştır, silahlanmıştır ve bu şekilde bazı silahlı gruplar oluşturmuştur, eylemler koymuştur. Ajan ve provokatör örgütlere karşı yerel hain güçlere, milis güçlerine karşı, özellikle halka zulmeden ve halkın birliğini parçalamaya yönelik tavırlar içinde olan çeşitli çevrelere karşı silahlı eylemlere girişmiştir. Ama bunlar dediğim gibi hiçbir zaman propaganda olsun diye değil, aslında son derece gereklilik duyulduğu için, gerekli oldukları için başvuru olan eylemlerdir ve taktik biçimindedir. Hiçbir zaman saldırı niteliğinde değildir. Bu konuda iddia makamının bu iddiasını da reddediyoruz. Diğer bir husus, demin de izah ettim, hareketimizin ideolojisi adeta bir çetenin düşüncesine veya bir çete konumuna uydurulmuştur. Yani iddia makamının elinde kitaplarımız vardır, dergilerimiz vardır, düşüncelerimiz buralarda açıkça izah edilmiştir. Serxwebun dergisi hareketimizin programının gerekçelerini içermektedir. Burada programın genişletilmiş bir biçimi ortaya konmuştur, devrimci görevler uzun boylu anlatılmıştır. Hareketimizin ittifak anlayışı, hareketimizin sınıfları değerlendirilme tarzı, çeşitli sınıfların devrimdeki yeri konusu burada geniş anlatılmıştır. Bu şeylere esas olarak iddianamede yer verilmemiştir. Bu da kasıtlı bir tavidir. Sadece hareketimizin 1-2 cümle ile amacı şudur biçimde konulmuş, o da dün arkadaşımın belirttiği gibi /bu konuyu tekrar açmak istemiyorum- Marksist-Leninist bir Kürt devleti biçiminde ifade edilmiştir. Bu zaten yanlış bir cümledir. Arkadaşım bu konudaki düşüncelerini belirtti. Hareketimiz, önüne bir asgari program koymuştur. Bu asgari program iki kısımdan oluşmaktadır. Birisi, devrimimizin milli yanı, diğeri devrimimizin demokratik yanı olarak değerlendirilebilir. Bu programda her ikisine de genişçe yer verilmiştir. Bu konudaki görevler açıklanmıştır. Yine programla beraber değineceğim tüzük hususu vardır. Dün arkadaşım izah etti. Aslında iddianamede belirtilen tüzük hareketimizin gerçek tüzüğü değildir. Bu bir ifade olsa gerektir. Böyle bir tüzüğe ben kendim rastlamadım, ben de tüzüğü okudum, tüzük elimde kalmıştır. Sanırım bu yönde bir ifade verilmiştir ve bu ifade tüzük diye ortaya konulmuştur. Aslında hareketin gerçek tüzüğü değildir, içinde yanlışlar vardır, eksiklikler vardı, ama bazı doğrular da vardır. Şimdi tek tek üzerinde durmaya gerek yoktur. Ama şunu hemen belirteyim, bu hareketin tüzüğü değildir. Bunu ben Merkez Komitesi üyesi olarak burada ifade edeyim. Üzerinde duracağım diğer bir konu ülke kavramı meselesidir. İddia makamı Kürdistan ülkesini kabullenmemektedir. Bu konuda "Apocular Türkiye'nin doğusunu ve güneydoğusunu ülkeden parçalayıp burada bir bağımsız devlet kurmak için çaba harcamaktadırlar" şeklinde ifadeler vardır. Yani Kürdistan'ın bir parçası olan Orta-Kuzey-Batı Kürdistan diye adlandırdığımız bu parça, üzerinden bulunduğumuz parça Türkiye'nin doğusu ve güneydoğusu olarak değerlendirilmektedir. Oysa tarihsel olarak değerlendirdiğimizde burası Kürdistan'ın bir parçasıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin doğal bir parçası değil aslında Kürdistan ülkesinin bir parçasıdır. Bizim ülke anlayışımız burada arkadaşlar tarafından ortaya konuldu, ben bu düşüncelere katılıyorum. Biz, ırkçı, milliyetçi, şoven bir anlayışa sahip değiliz, başkalarının topraklarında gözümüz olamaz. Esasa olarak Kürt halkının üzerinde yaşadığı –tarihsel olarak- Kürt halkının üzerinde yaşadığı ve bugün de hali hazırda Kürtlerin çoğunlukta olarak yaşadığı yöreler tarafımızdan Kürdistan ülkesi olarak değerlendirilmemektedir ve buraların gerçek Kürdistan'a katılıp katılmayacağı, daha doğrusu üzerinde kurulacak bir Kürdistan devletinde nerelerin yer alacağı hususu burada bazı arkadaşlarımız tarafından yine belirtildi. Ben de aynı düşüncelere katılıyorum. Bu, bu yörelerdeki halkın iradesine bağlı olacaktır. Mücadelemizin başarı durumuna bağlı olacaktır. Belki bir kısım bölgeler kurtarılmayacaktır uzun süre veya belki bazı bölgeler Türkiye ile birlikte yaşamak isteyeceklerdir. Bu konuda yöre halkının kendi iradelerine de başvurulacaktır. Halkın iradesine rağmen adeta zorbalık yaparak çeşitli bölgeleri Kürdistan'a dahil etme veya bazı bölgeleri ülkeden koparıp buralarda suni olarak devlet oluşturma biçiminde şoven, milliyetçi, ırkçı bir anlayışımız söz konusu değildir. Tarihsel olarak şekillenen bir halk vardır, bu Kürt halkıdır. Dün arkadaşım bu konuda bazı tarihsel açıklamalarda bulundu. Ben, esasen bu konunun üzerinde fazla

durmak istemiyorum, tartışma konusu da yapmak istemiyorum, ama görüyorum mahkeme heyeti bu konuyu yani Kürtler'in varlığı yokluğu meselesine veya Kürdistan'ın varlığı yokluğu meselesini sık sık tartışma konusu yapmaktadır. Bu durum bizce acayip karşılanmaktadır. Bugün artık bu konu tartışması yapılmayacak kadar açıktır, pek çok çevre tarafından kabul edilmektedir, hatta Türkiye'deki...

Duruşma Hakimi- Kim bu çevreler?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Efendim?...

Duruşma Hakimi- "Pek çok çevre" kim?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bizatihi Türkiye'deki basındır. Yani Türkiye'deki basın bile bunu kabullenmiştir. Kürdistan üzerinde çeşitli oyunların oynandığı ve politikaların üretildiği günlük gazetelerde bile yer almaktadır. Kaldı ki, dünya politikasında uluslararası çeşitli toplantılarda bu hususlar tarihsel olarak pek çok defa ele alınmıştır. Barış toplantılarında...

Duruşma Hakimi- Tarihi incelediniz mi siz?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Tarih konularında fazla şeyim yoktur, yani bu konularda uzun araştırmalarım yoktur; ama...

Duruşma Hakimi- Nereden çıkartıyorsun milleti Türk, Kürt diye bölüp de nereden çıkarıyorsun Kürdü, Türk'ü bilmem nesini? Nereden çıkarıyorsun tarihi inceledin de, belirli bir bilgin yok da?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şunu söyleyeyim, bilgim yok derken bu konuda ben uzman değilim, bir tarihçi değilim, bunu demek istiyorum. Yoksa araştırmam yoktur biçiminde değil. Ben tahsili bir insanım. Elbette bu konuda okumuşluğum vardır. Pek çok kitap, belge okumuşum.

Duruşma Hakimi- Nereden okudun?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Kürtlerin kökeni ile tarihi ile ilgili, Ortadoğu'ya gelişiyile ilgili, Kürdistan üzerinde...

Duruşma Hakimi- Nereden gelmişler Ortadoğu'ya? Ne olmuş? Tarihte hangi devletleri kurmuşlar?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bu hususta şunu söylemiştim: bu konuda arkadaşların yaptığı açıklamalara katılıyorum biçiminde ifadelerde bulundum demiştim. Ben de bu nedenle fazla açıklama yapmak istemiyorum. Yani bu hususu ben tartışma konusu yapıp da uzun boylu anlatmak istemiyorum. Yani bu hususu ben tartışma konusu yapıp da uzun boylu anlatmak istemiyorum.

Duruşma Hakimi- Mahkeme bir tartışma konusu yapmıyor, soruyor, kısaca açıklamalarda bulun.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Diğer arkadaşlarımda ifade ettiği gibi, Kürtler esas olarak Ari soyundan gelmektedirler ve Kuzey Avrupa'dan. Kuzey-Batı Avrupa'dan, İskandinav yörelerinden kavimler göç ederken Kürtler de esas olarak buradan gelerek Kürtlerin merkezi olarak kabul edilebilecek Van ve Urmiye Gölleri arasına, aşiretler biçiminde millatan önce 1000 yıllarında yerleşmişlerdir. Daha sonra aşiretler konfederasyonu biçiminde bir örgütlenmeye gidilmiştir. Bu siyasal organizasyon oluşturulmuştur. O dönemde var olmak için buralardaki köleci imparatorluklara karşı güçlü mücadeleler verilmesi gerekiyor. Bu nedenle aslında birleşilmiştir, örgütlenilmiştir. Asur'a karşı uzun süre mücadele edilmiştir. Daha sonra Asur devleti yıkılmıştır ve yerine Med organizasyonu oluşturulmuştur. Bu, Kürtlerin oluşturduğu ilk siyasal organizasyondur, devlettir. Yaklaşık 200 yıl kadar hükümlanlık sürmesi söz konusudur. Millatan önce 700 yılları ile 500 yılları arasında..

Duruşma Hakimi- Hayır, bu söylediğinin kaynağı ne, tarih belgesi ne?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şimdi ben bu hususta yine mahkeme heyetine yönelik bir nokta üzerinde durmak istiyorum. Şöyle ki; her millet ortaya çıkarken veya kendi tarihini ortaya atarken ille dikili taşlardan yararlanır veya

matbaa araçlarından, mühürlü belgeli araştırmalardan faydalanır diye bir Şey yoktur. Pek çok belge, meŐur bilginlerin, tarihçilerin anılarından, bunların hazırlamıŐ olduğu eselerden de ortaya çıkartılabilir.

Duruşma Hakimi- Kaynağını soruyorum size. Hangi kaynaktan öğrendiniz bunu?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bu konuda tarihçilerin bilgileri var. Örneğin bizzat Herodot'un bu konuda açıklamaları vardır. Yine, daha sonraki yzyıllarda da pek çok tarihinin bu konuda belgeleri vardır ve ben bunların çoğunu okudum. Ansiklopedilerde bu konuyu araştırdım, seminerlerde tartışma konusu yapılırdı, dinledim. Yani bu konuda pek çok belge vardır: fakat Şu bir gerçektir: bir millet kendi bağımsızlık mücadelesini gerçekleŐtirmeden, bu konuda uzun araŐtırmalara girmeden kendi tarihini açık, net biçimde ortaya çıkartacak imkanlardan yoksundur, böyle bir Şeyi toparlayıp bir araya getiremez. Bugün Kürtlerin varlığıyla ilgili Londra'da, Paris'te, Bağdat'ta, Şam'da, İstanbul'da bizzat müzelerde pek çok belge söz konusudur: ama bizler bunları araştırma imkanına sahip değiliz. Bunları toplama, bir araya getirip gerçek tarihimizi aydınlığa çıkartma imkanından yoksunuz.

Bunu mahkeme heyetinin böyle kabul etmesi gerekir. Yani biz bugün kalkıp da belgelerimiz Őunlar, Őunlardan diye ortaya sürecek imkan ve olanaklardan yoksunuz. Ama bu belgelerden çeşitli tarihçiler tarafından derlenmiŐ broşürler, kitaplar vardır. Dedim, biz bunları okudur, değerlendirdik. Kaldı ki...

Duruşma Hakimi- Hangilerini okudunuz?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Demin belirttim. Bu konuda Kürtlerin kökeniyle ilgili bir iki kitap okudum. "Kürdistan zerinde Mücadeleler" olarak...

Duruşma Hakimi- Yazarı kimdi bunun?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Kürtlerin kökeniyle ilgili Nikitin'in bu konuda vardır. Bunun dışında çeşitli tarihçilerin ve siyaset adamlarının hazırladıkları Kürdistan zerindeki mücadeleleri veya çeşitli aŐamalardaki mücadeleleri veya çeşitli aŐamalardaki mücadeleleri dile getiren belgeler niteliğinde olan yazılar vardır. Dn arkadaşım da değindi. "19'ncu yzyılda Kürdistan üzerinde mücadeleler" diye bir broŐür var. Bunu okudum. Bunun dışında yine "aĐdaŐ Kürdistan tarihi" diye cumhuriyet döneminde Kürdistan'daki uygulamalar ve Kürdistan'ın durumunu anlatan kitabı okudum. Ve bunun gibi daha pek çok broŐür. "Doza Kürdistan" diye bir broŐür elime geçti, bunu okudum. Bunun dışında özellikle Abdullah calan arkadaşım bu konuda geniş araştırmaları ve kendisinin bir tarih anlayışı vardır. Aslında Kürdistan'a bakıŐ anlayışı vardır. Bu Serxwebun'da esas olarak, yani temel hatlarıyla yer almaktadır. Bu arkadaştan biz tarihi dinlediğimiz ve öğrendiğimiz pek çok Şey vardır. Ve bütün bunlardan başka, bizce daha çok önemli olan mevcut koŐullardır. Objektif durumdur. Yani Kürdistan'da bulunuyoruz bugün. Ve ortada objektif bir durum söz konusudur. Kürtlerin bizatihi varlığı, Kürt toplumunun Türkiye'deki toplumsal yapıdan, kültürel, sosyal yönlerden farklı yanları açıkça görülmektedir ve bizler de bunu görmekteyiz.

Duruşma Hakimi- Nerede, farklılık nerede? Kültürel yönden farklılık nerede oluyor?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şimdi bu farklılığın inkarı, bilmiyorum yani, nasıl mümkündür?

Duruşma Hakimi- Hayır, nerede farklılık var kültürel yönden? Farklılık nerede?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şu var, örneğin özellikle Ortadoğu'da İslamlığın geliŐmesiyle birlikte ortak aneler, gelenekler gelişmiştir. Ve Kürtlerle Türkler de uzun süre yan yana yaŐadıkları için aslında pek çok adet ve gelenekleri birbirine karışmıştır, ama hala farklılığını koruyan Şeyler de vardır. Ben burada tek tek sıralamaya gerek görmüyorum yani. Hani kültürel değerler olarak kabul edebileceğimiz çeşitli aneler, gelenekler; farklı aneler ve geleneklere vardı ve bunları uzun boylu anlatmak mümkün; ama Şu anda ben gerek görmüyorum. Bir dil vardır. Burada siz zeriden duruyorsunuz. Birkaç dilden oluŐma biçiminde bir Şey kullanıyorsunuz. Ben biçiminde bir Şey kullanıyorsunuz. Ben bunu kesinlikle reddediyorum. Ortada bir dil vardır. Yani bunun inkarı mümkün değildir. Biz pekala anlaŐıyoruz. Burada siz Türkçe bilmeyen birkaç kişiyi anlayabilmek için, binlerce kilometre uzaktan, Doğu beyatızlı bir eri getirip burada tercüman olarak dinlettiniz, ifadesini aldırđınız. Birbirinden yüzlerce kilometre uzakta olan insanlar, hiç iliŐkide olmadığı, canlı bir ticaret Şeyine bile girmeyen bir dili kullandıkları halde, aslında yok edilmeye terkedilmiŐ bir dili kullandıkları halde pekala anlaŐabiliyorlar.

Duruşma Hakimi- Bu dili neden Kürtçeye mal ediyorsunuz? Bu dilin %90'ı Farsça, %10'u Acemce, bilmem ne. Yani hangi kelimeleri Kürtçe de, Kürt dili diye ortaya çıkıyorsunuz?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Şimdi, millet olarak, biz esas olarak Acemlerle..

Duruşma Hakimi- Arapçadan al, Farsçadan al. İngilizce'den al, Kürtçe diye ortaya bir dil çıkart.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bu durum böyle değildir. Çeşitli diller birbirine yakındır. Siz eğer Fransızca'yı. Almancayı ve İngilizceyi biliyorsanız veya belirli ölçüde bilginiz varsa bu konuda, bileceksiniz ki, Fransızca ve Almanca karşılaştırıldığında gramer hemen hemen aynı olduğu gibi, pek çok kelime de birbirine çok benzemektedir. Yani bir telaffuz farklılığı var adeta.

Duruşma Hakimi- Siz bu hususta araştırma yaptınız mı, dil hususunda?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bilgim vardır. Ben özel dilci değilim; ama bu konuda bilgim vardır. Bu hususta okumuştum. İngiliz dilinin üzerine çalışmalar yapmıştım. Örneğin Hacettepe Üniversitesinde 1 sene İngilizce okudum. Gramerini biliyorum. Kürtçenin gramerini de biliyorum. Farsçanın gramerini de biliyorum. Türkçe üzerine de çalışmam olmuştur. Türkçe gramerini de biliyorum. Bir defa esas olarak Kürtçe ile Türkçe arasında gramerik bir ayrılık vardır. Yani cümlelerin kuruluşunda temel olan, dilde esas olan gramerdir ve Kürt dilinde belli bir gramer söz konusudur. Bu da batı dillerine benzemektedir.

Duruşma Hakimi- Farsça ile karşılaştırdınız mı?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Farsça ile benzerliği şudur. Ben, şunu söyleyeyim, İngilizce ile de benzerlikler arz etmektedir Kürtçe. Gramer olarak hemen hemen çok az bir farklılık vardır. Çünkü Batı dil grubundandır esas olarak. Yani Batı dil grubuna bu konuda çok benzemektedir Kürtçenin gramerik durumu. Farsça ile ise çok daha büyük yakınlığı söz konusudur. Çünkü biz millet olarak, yani Kürtler tarihi boyunca Türklerle yan yana yaşadıklarından çok daha fazla Perslerle veya İranlılarla yan yana yaşamışlardır. Ve hatta Perslerle aynı soydan geldiklerinden dil benzerlikleri, kelime benzerlikleri doğal olarak çok daha fazladır; ama bu hiç bir zaman Perslerle Kürtlerin aynı olduğu veya Kürtlerle Perslerin ortak bir dil kullandığı, Farsçayı kullandığı şeyine götürmez. Ben bu hususu daha fazla derinleştirmekten yana değilim; ama objektiftir, açıktır. Bunu inkarı mümkün değil; ama gelişmemiştir, körelmiştir, pek çok kelimesi unutulmuş veya çeşitli dillerden kelime almıştır. Bu konuda benim iddiam yoktur. Çok güçlü bir dildir veya şöyle bir dildir, böyle bir dildir, övmeye gerek görmüyorum yani; ama ortada bir dil söz konusudur. Grameriyle, şuyuyla, buyuyla açıktır.

Duruşma Hakimi- Şimdi, gecelim.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Bir husus kaldı. Ona da değineyim. Bir de Hareketimizin zorbalık yaptığı halkı göçe zorladığı biçiminde iddialar vardır. Burada arkadaşlarım üzerinde uzun uzun durdular. Ben de bu konuya bir iki şeyle değinmek istiyorum. Arkadaşlarım beni tatmin etmedi. Bu konudaki açıklamaları yetersiz buluyorum. Onun için şunu söyleyeyim. Halk göçe zorlanmıştır. Bu doğrudur, ama halk ne zamandan beri göçe zorlanmıştır?

Kimi dönemlerde halk bizatihi mecburi iskâna tabi tutulmuştur. Örneğin denilmiştir ki, şu, şu, şu aşiretler şu yöreye gitsin. Bu, Sultan Hamit döneminde de yapılmış, cumhuriyet döneminde de yapılmıştır. Kimi zaman olmuştur, halk göç etmek zorunda bırakılmıştır. Yani resmi olarak sen şuradan kalk şuraya git denilmemiştir; ama adeta buna zorlanmıştır. Ülkemizde yüz yıllardır sömürgeci politika uygulanmaktadır. Bu, Safevi imparatorluğu tarafından uygulanmıştır. Bu Osmanlı İmparatorluğu döneminde uygulanmıştır. Daha sonra bu Ortadoğu'da meydana gelen çeşitli devletler tarafından. Örneğin Türkiye Cumhuriyeti tarafından, örneğin Türkiye Cumhuriyeti tarafından da uygulanmıştır ve ülkemizde esas olarak yerleşik bir ekonomi düzeni oluşturulmuştur. İddiamız şudur: Talan ekonomisi geliştirilmiştir ülkemizde. Yani ülkemizde, gerek sermayenin yatırılması biçimi olsun, gerek yolların döşenmesi biçimi olsun, gerek çeşitli alanlarda üretime geçiş olsun, bunların tümü kaynaklarımızın alınıp götürülmesine yöneliktir. Dikkat edilirse yolların da ona göre döşendiği ortadadır. Örneğin Hakkari'ye yol girmezken, Cizre'ye bilmem birkaç koldan asfalt yol gitmektedir.

Duruşma Hakimi- Niye Hakkari'ye yol gitmesin? Hakkari'yi gördün mü sen?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Tamam, yoldan yola fark var yani.

Duruşma Hakimi- Hayır, gördün mü Hakkari'ye sen?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Evet, gitmişim?

Duruşma Hakimi- Ne zaman gittin?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Yakın tarihlerde, 1-2 sene önce gitmişim, ama yani yol yok derken, Hakkari'nin bizatihi kendisini değil, bütün yöre olarak kastediyorum, pek çok yer yol gitmezken Cizre'ye iki-üç koldan yol gitmektedir, asfalt yol gitmektedir. Yani bundan kastım şudur; esas olarak ülkemizde inşa edilmek istenen ekonomi kaynaklarımızın götürülmesine yöneliktir. Böyle olunca, elbette halk bir defa kendiliğinden adeta göçe zorlanmıştır. Kaynakları götürülsün, zaten topraklar büyük ölçüde ağaların, beylerin elinde bulunmaktadır. Bu durumda halk geçimini nereden sağlayacaktır? Doğal olarak Çukurova'da, İstanbul'da, İzmir'de hatta Almanya'da bu şekilde göç etmiş, gurbetlik olmuş yüz binlerce insan söz konusudur. Bunun dışında şu da açık bir gerçektir: Bugün devletle sıkı ilişkiler içerisinde olan bazı feodal-kompradorlar, emirlerindeki silahlı milis güçlerini adeta halkın üzerine sürmektedirler. Bunu yıllardır yapmaktadırlar. Kan davalarını, mezhep ayrılıklarını körükleyerek halkı köyünden, arazisinden koparmakta ve malına, mülküne el koymaktadırlar. Bu açıktır yani, bunun binlerce örneğini gösterebiliriz. Bu Siverek'te de olmuştur. Hilvan'da da olmuştur, Kızıltepe'de de, Batman'da da olmuştur. Doğubayazıt'ta da olmuştur. Bizatihi pek çok yerinde bu olmuştur. Bizatihi Mehmet Bucak bilmem şu tarihte her türlü malı mülkü elinden alındığı halde veya içte rakipleriyle girdiği çatışmada her şeyini kaybettiği halde. 5-10 sene sonra pekala görülmektedir. Bu nereden gelmektedir? Nasıl şekillenmektedir? Nasıl teşekkül etmektedir? Bu, zor kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bölgede ilk olarak kan döken Hareketimiz olmamıştır, Mehmet Bucak, Süleymanlar ve diğerleri, Batman'da Ramanlılar kendi silahlı güçleriyle Hareketimizin çatışması doğmadan önce sık sık peş peşe Bucak arasındaki çatışmalardan hemen önceydi. Pek çok köy aynı aylar içinde yakılıp yıkıldı. Arşivler karıştırılırsa bu pekala görülecektir. Yani yüzlerce nisanın bu şekilde katledildiği, öldürüldüğü ve yerinden yurdundan edildiği bir gerçektir. Esas olarak şunu demek istiyorum; halka zorbalık yapan biz değiliz. Halka, zorbalık yapanlar demin saydığım güçler olmuştur, göçe zorlanmıştır adeta ve halk göç etmiştir. Çukurova bu şekilde dolmuştur, İzmir, Manisa, Mersin hatta Almanya'ya kadar bu şekilde binlerce masum insan yerini yurdunu terk ederek zaten göç etmiştir, gitmiştir. Bu hareketimizin ürünü değildir, yani Hareketimizin ortaya çıkardığı bir sonuç değildir.

Duruşma Hakimi- Evet

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Evet, iddianamedeki iddialara karşı belirtmek istediğim hususlar aşağı yukarı bunlardır. Ben şu anda esas olarak kendi ifademi vereceğim. Mücadeleye katılımı, daha doğrusu kendi faaliyetlerimi anlatırken, bir bakıma kendim eskiden beri hareket içerisinde görev aldığım için, aynı zamanda Hareketin gelişme seyrini koymuş olacağım. Yani ikinci bir defa Partinin kuruluşunu ele almak istemiyorum, kendi faaliyetlerimle partileşmeyi bir arada izah etmeye çalışacağım. Ben esas olarak 1970'lerden sonra, yani lise öğrenciliğim döneminde devrimci düşüncelere sempati duydum. Kitap okuma alışkanlığım da ortaokul döneminden beri vardı, lisede de siyasi şeylere- ki, o zaman Türkiye de bu yönde çalışmalar ve çabalar vardı- teşvik edildik. Ben özellikle daha çok siyasal nitelikte kitaplara yöneldim, devrimci düşüncelere kanalize oldum. Lise öğrenciliğim döneminde çeşitli Marksist-Leninist klasikler okudum. Tabii o zaman bunların hepsini tam kavradığımı söylemem. Daha sonraki yıllarda Ankara Hacettepe Üniversitesine girdim.

1974-1975 yıllarında burada daha hızlı bir araştırma ve incelemeye başladım. Yine çeşitli Marksist-Leninist klasikleri okudum, tartışmalar, seminerlere katıldım ve sorunu biraz daha net olarak kavramaya çalıştım. Dernekler, örneğin AYÖD vardır mesela, ben AYÖD'e gidiyordum. Burada seminerler yapılıyordu, ben de seminer çalışmalarına katılıyordum. Bunun dışında, öğrenci grupları arasında tartışmalar oluyordu. Bu şekilde Marksizm'i, Leninizm'i kavradım. Bunun dışında bölgemizin durumunu, ülkemiz Kürdistan'ın ve Türkiye'nin durumunu, toplumsal yapıyı kavramaya çalıştım. Burada bölgemizde ve ülkemizde gerici ilişkilerin halkı ne derece mağdur durumu da bıraktığını anladım. Çeşitli reformist akımların ve kendisini ilerici diye gösteren çeşitli düşüncelerin öteden beri aslında bir mesafe kat edemediklerini siyasal olarak iktidarların dümen suyunda gittiklerini, mevcut düzenin bu şekilde basit yöntemlerle değiştirilemeyeceğini, bir devrimin gerekli olduğuna ben de inandım. Yani o zaman çeşitli siyasi gruplar devrim tezini

ileri sürüyorlardı, parlamenter yoldan değil, toplumun veya daha doğrusu mevcut düzenin değişmesi için bir devrimin gerekli olduğuna inanlar vardı, ben de öğrendiğim bilinçlendiğim, gördüğüm ve siyasi olarak geliştiğim oranda anladım ki bir devrimin gerçekleşmesi gerekir. Yani mevcut gerici düzenlerin, bölgedeki mevcut gerici düzenleri, bölgedeki mevcut gerici ilişkilerin lağvedilmesi için -ki, henüz Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi kafamda şekillenmiş değildi- genel olarak bölgede, özel olarak Türkiye’de bir devrimin gerekli olduğuna inandım. Bende bu şekilde siyasi kanaat geliştikten sonra, yani bir devrimin gerçekleştirilmesi gerektiği kanaati geliştikten ve şekillendikten sonra...

Duruşma Hakimi- Marksist bir devrim.

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Tabii Marksist anlayışta bir devrim. Bu ulusal kurtuluş devrimi de olabilir, bir sınıfsal devrim de olabilir. Marksizm mutlaka sosyalist devrimdir diye bir şey yoktur. Marksist bir anlayış vardır, Marksist bir ideoloji vardır, bu ideoloji çeşitli ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketlerine de öncülük edebilir, sınıfsal kurtuluş hareketlerine de. Yani bu ideoloji mutlaka sosyalist bir devrime götürür biçiminde bir anlayış yanlıştır. Biz bu anlayışa karşıyız. Bu, tarafımızdan daha çok Troçkist bir anlayış olarak değerlendirilmektedir. Yani Marksizm’den bir sapma olarak değerlendiriyoruz. Halbuki bizce önemli olan- ki Marksizm’de canlılığı koruyan, yaşatan da odur- Marksizm’in çeşitli ülkelerin koşullarına indirgenmesidir. Marksist anlayışın ulusal kurtuluş hareketlerinde öncü bir ideoloji haline getirilmesi önemlidir. İddianamede bu husus yanlış belirtilmiştir. O zaman ben de Marksist bir anlayış hakimdi, mutlaka sosyalist bir devrim gerekirdi, ülkemiz koşullarında bir devrimin gerekli olduğuna inanıyordum, ama bu henüz Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi biçiminde şekillenmiş değildi. Onu belirtmek istiyorum. Ben bu kanaate vardıktan sonra dediğim gibi, bu şekilde düşünen, yani bir devrim öneren çeşitli kişiler ve gruplarla o zaman temaslarım oldu. Dernek dışında çeşitli çalışmalar vardı ve eskiden beri faaliyet yürüten Kürtçü diye adlandırdığımız çeşitli akımlar vardı, yani bizim teslimiyetçi gruplar olarak, reformistler olarak değerlendirdiğimiz çeşitli akımlar vardı. Bunlar geçmişti TİP içinde yer almış insanlardı, DDKO (Doğu Devrimci Kültür Ocakları)’da yer almış çeşitli kişilerle- ki, 1974’ten sonra yeniden çeşitli faaliyetlere başladılar- temasım oldu. Yine bizim sosyal-şoven guruplar olarak değerlendirdiğimiz Türkiye’deki çeşitli sol gruplarla ilişkilerim oldu ve o zaman canlı olarak daha çok Kürdistan meselesi tartışılıyordu. Hem bizim, teslimiyetçi, reformist olarak değerlendirdiğimiz Kürt grupları, hem de Türkiye’deki sosyal-şoven olarak değerlendirdiğimiz çeşitli gruplar, Kürdistan meselesini sık sık tartışıyorlardı. Ben bu her iki anlayışa da bir türlü uyum sağlayamıyordum. Kürt grupları, yani reformist, teslimiyetçi olarak değerlendirdiğimiz Kürt grupları aslında Kürdistan’ın somut koşullarından kalkmıyorlardı. Kuyrukçu bir anlayışa, reformist bir anlayışa sahip idiler. Bağımsızlık temelinde mücadeleyi düşünmüyorlardı, reformlar ileri sürüyorlardı. Örneğin Kürt dili ile eğitim yapılsın, Kürtçe anadil olarak bölgede kabul edilsin, Kürdistan’daki çeşitli tabakalara daha iyi yaşama olanakları sağlansın biçiminde düşünceleri, talepleri vardı ve esasa olan bu idi. Faaliyetleri daha çok siyasi olmaktan ziyade kültürel nitelikte idi. Bu nedenle ben bu anlayışları milliyetçi anlayışlar olarak değerlendiriyordum. Yani emekçi sınıfların Kürdistan’daki milyonlar emekçinin, yoksul köylünün, proleterin gerçek kurtuluşunu sağlayan düşünceler olarak görmüyordum. Bu nedenle tatmin olmuyordum ve bu tür grupların herhangi birine angaje olmadım. Örneğin 1975 başında DDKD derneği kurulduğunda pek çok kişi bu derneğe üye olduğu halde, Kürdistan’da pek çok genç bu derneğe üye olduğu halde ben kendim tatmin olmadığım için bu dernekle ilişkim olmadı. Yine Türkiye’deki çeşitli gruplar sosyal-şoven olarak kabul ettiğimiz çeşitli gruplar Kürdistan’ı ve Kürdistan’daki objektif yapıyı göz ardı ediyorlardı. Kürdistan Bağımsızlardı. Gerçi benim de bu konuda henüz tamamıyla netleşmiş düşüncelerim yoktu. Ama onlar bu yönde bir inkar tezi geliştirdikleri için, şunu söylüyorlardı; sadece Kürtler vardır, ama tarihsel bir haksızlık olmuştur, geçmiştir. Bu artık Türkiye’deki devrim sorunudur, esas olarak Kürtlerin kurtuluşu da Türkiye’deki emekçi sınıfların kurtuluşuna bağlıdır biçiminde düşünceler ileri sürüyorlardı. Fakat sorun onların koyduğu gibi değildi. Yani olmuş-bitmiş bir mesele değildi mesele. Parçalanmış bir Kürdistan vardı, parçalanmış bir toplum vardı, son derece geri ortaçağ karanlıklarında kalmış bir toplumsal yapı söz konusuydu.

Bu toplumsal yapının Türkiye’deki devrime ayak uydurabilme olanağı yoktu. Bu toplumsal yapının Türkiye’deki devrimle berabare, daha doğrusu bu devrimi bekleyerek düzelme yoluna gitmesi, esas olarak soruna çözüm getiremezdi. Bu nedenle, Kürdistan Devrimi temel olarak reddettiklerinden, yadsıdıklarından, Kürdistan sorununa gerçekçi bir çözüm, bir yaklaşım getirmediklerinden, bu sosyal-şoven gruplarla da, Türkiye’deki bu sol gruplarla da benim o zaman kadar 1975 yılına kadar canlı bir bağım olmadı. Ben Kürdistan’daki emekçi sınıfların gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir devrim tasarlıyordum kafamda ve bu şekilde çeşitli öğrenci arkadaşlarımla tartışmalarım oluyordu. Benim gibi düşünenler veya daha önce bu yönde şekillenen düşünceler vardı ki bu düşünceler bende şekillenirken çeşitli arkadaşlardan esinleniyordum. Kitaplardan da okuyordum. Marksizm ve Milli mesele, ulusal sorun, sömürgeler sorunu diye bir kitap

vardı, okudum. Çağımızda ulusal kurtuluş hareketlerinin dünya devrimci hareketinin bir paçası olduğu düşüncesi artık bende hakim olmuştu, öğrenmişim, kavramışım bunu. Günümüzde burjuvazisinin ulusal kurtuluş hareketlerine öncülük edemeyeceğini, ulusal hareketlerine öncülük edemeyeceğini, ulusal kurtuluş mücadelesinin bir pazar mücadelesi olmadığını, artık bu şeyden çıktığını ve emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir ulusal kurtuluş hareketinin bizatihi emekçilerin öncülüğünde, proletaryanın öncülüğünde gelişebileceği düşünceleri kafamda şekillenmişti. Kürdistan'da bir bağımsızlık hareketi geliştirilebilir, bunun şartları vardır biçimindeki düşünceler de, bende giderek geliyordu. Şahin Dönmez benim okul arkadaşımdı, Hacettepe'dendi. Şahin Dönmezle temaslarım vardı, tartışıyorduk, bu konuda düşüncelerimiz birbirine yakındı. Benden önce Şahin'in Abdullah Öcalan ve yanındaki bir grup arkadaşıyla birlikte Kürdistan üzerine yeni tezler geliştirdiklerini, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi adına hareket ettiklerini, düşünceler geliştirdiklerini duymuştum, ama fazla bilgim yoktu. İlk defa Şahin'le temasım oldu. Sonra Abdullah'la tanıştım ve bu konuda Abdullah kendi düşüncelerini bana anlattı, Kürdistan hakkındaki düşüncelerini, o zaman kısır da olsa, netleşmiş olmasa da Kürdistan Devrimi hakkındaki düşüncelerini anlattı, tatmin oldum. Yani, bir bakıma kafamdaki düşünceler de uygun buldum. Kürdistan'da emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayan bir ulusal kurtuluş hareketinin örgütlenmesinin şartlarının var olduğu ve bu yönde mücadele verilmesi gerektiğine inandım. Ve esas olarak ilk defa bir akımla angaje oluyordum. Bu tarih aşağı yukarı 1975'in baharıydı. Bu zamana kadar aslında düşünceler şekillenmişti, demin izah ettiğim gibi; Abdullah'ın öncülüğünde bir grup arkadaş bu yöndeki çeşitli düşüncelerini artık netleştirmişti. Kürdistan'ı, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesini, toplumsal yapıyı ve sınıfların durumunu değerlendirmişlerdi. Yani, aslında benden önce şekillenen bir düşünce söz konusudur. Henüz bir gruplaşma, belirgin bir gruplaşma olmasa da bu şekilde bir düşünce şekillenmesi söz konusudur. Benim bu arkadaşlarla faaliyetlerim hemen başlamadı, sık sık buluşuyorduk, ama benim bu yönde aktif faaliyetlerim yoktu. Dediğim gibi kendim 1975 sonlarında esas olarak faaliyetlere başladım, bulunduğum çevrelerde çalışmalarını yürütüyordum. 1975-1976 yıllarında ben yine Ankara'daydım, Kürdistan'da faaliyetlerim olmadı. Bu tarihlerde çeşitli arkadaşlar örneğin; en başta Haki, Kemal, Baki gibi arkadaşlar Kürdistan'ın çeşitli yörelerinde dolaşıyorlardı, geziyorlardı, Kürdistan hakkında bilgi edinmek ve bazı çalışmalar yürütmek, propaganda yapmak için Kürdistan'a gidiyorlardı; ama henüz fazla bir faaliyet Kürdistan da yoktu, ilişkiler gelişmiş değildi. Özellikle Antep ve dersim yörelerine –ki Kürdistan'da ilk faaliyetlerimiz buralarda başlamıştı- bazı arkadaşlar gidiyor, çalışıyorlardı. Benimse Kürdistan'da herhangi bir faaliyetim henüz söz konusu değildi. Esas olarak 1977 ortalarına kadar Ankara'da kaldım ve bulunduğum çevrelerde, özellikle Hacettepe öğrenci kitlesi içerisinde ve Kürdistanlı gençler arasında faaliyet yürüttüm. Yalnız bizleri bağlayan ortak düşüncelerimiz vardı. Bu düşünceler doğrultusunda her arkadaş bulunduğu yörede daha çok kendi inisiyatifini koyarak, kendisi biraz imkanlar yaratarak, maddi olarak da çeşitli imkanlar yaratarak çalışarak veya işte edindiği dostlardan geçimi için para temin ederek faaliyet yürütüyordu; yani daha çok kendi inisiyatifini koyarak aslında arkadaşlar buldukları yörelerde çalışıyorlardı. Bu daha çok kişisel çalışmaydı, örgütlü bir çalışma değildi. Yalnız, şu bir gerçektir; aramızda bir düşünce birliği artık söz konusuydu denilebilir. Ben 1976 yılında da esas olarak Ankara'da kaldım. Bir ara, 1976'nın Mayıs'ı olacak her halde, Hacettepe Üniversitesinde öğrenci olan Fevzi Aslansoy isminde bir devrimci genç öldürülmüştü. O'nun cenaze töreni için Urfa'ya gittim. Suruç'a. Burada cenaze töreninden sonra tahliye oldum ve yine Ankara'ya gittim. 1977'nin yazına kadar, Haki'nin öldürülmesine kadar Ankara'da kaldım. Yine eski faaliyetlerimi sürdürüyordum. 1977'nin haziranında esas olarak Ankara'yı terk ederek Kürdistan'da faaliyetlere katılmayı uygun buldum. Ve 1977'nin yazında ilk defa Kürdistan'da faaliyetlerde bulunmaya başladım. O zaman memleketim olan Bingöl'de, bilahare Diyarbakır'da, Mardin'de, Urfa'da dolaştım. Bu dönemde (dün arkadaşım da ifade etti) aslında yerleşik ilişkilerimiz yoktu; yani bizim Diyarbakır'da, Mardin'de, Urfa'da fazla ilişkilerimiz yoktu; çok sınırlı ilişkiler vardı ki, genellikle öğrenci çevreleriyle idi ve öğrenciler de memleketlerinde pek bulunmuyorlardı. Bu nedenle, yerleşik bir ilişkiden ziyade, aslında mitingler, seminerler oluyordu, bunlara gidiyorduk. Bir nevi düşüncelerimizin propagandasını yapıyorduk. Zannedersen iddianamede bu dönemde bir program taslağının hazırlanmış olduğu belirtiliyor. Bu asılsız bir iddiadır. O zaman bir program taslağı falan ortaya çıkmış değildi. Düşüncelerimiz ilkeleştirilmişti; yani daha çok sözlü propaganda yapıyorduk, ilk defa bu şekilde düşüncelerimiz ilkeleştirilmiş oldu. Ayrıca gönüllü olarak kaldım. Çalışmaları yürüttüm. Viranşehir'de, Kızıltepe'de, Nusaybin'de, Urfa'da yapılan seminerlere katıldım. O zaman Kürdistan Devrimi meselesi üzerine çeşitli seminerler veriliyordu, biz veriyorduk veya başkaları veriyordu, bu seminerlere katılıyordum, veriyorduk, bu seminerlere katılıyordum, düşüncelerimizi ileri sürüyordum. Bu dönemde faaliyetlerimiz daha çok ideolojik temelde geliyordu, propaganda temelinde geliyordu, henüz zaten güçlü ilişkilerimiz falan olmadığı için, fazla hareketimizin imkanları da yoktu. Bu nedenle, şiddet temelinde henüz içinde, zaten bildiriler falan dağıtılmaya başlandı. Zaman zaman bu bildirilerin anlaşılması için çalışma ve propaganda yürütüyordum.

Duruşma Hakimi-Şimdi tüzük hazırlanırken hangi devletin partisinin tüzüğü esas alınmıştır?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Esas olarak proleterya partisi, yani ülkemizin proleteryasına öncülük edecek bir proleter parti, Marksist-Leninist ideoloji ve ilkeler temelinde bir partileşme söz konusu olduğu için tüzük de haliyle Marksist-Leninist olan partilerin tüzüğüne benzeyecektir. Marksizm'e, Leninizm'e bağlı olan tüm partilerin tüzüğüne benzeyebilir; ama hiçbir partinin tüzüğünün kopyası değildir. Yani ne Sovyetler Birliği'ndeki Bolşevik Partisinin, ne Vietnam'daki İşçi Partisinin tüzüğünün aynısı değildir, bir...

Duruşma Hakimi- En çok hangisine yakın? Yani en çok hangi şeyden istifade edilmiştir?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Lenin'in örgütlenme anlayışı vardır. Daha doğrusu Marksizm'de var, Lenin tarafından geliştirilmiştir. Ana ilkeleri vardır. Çeşitli partiler kurulurken bu ana ilkeleri esas alarak kendi koşullarına da uygulayarak, bazı ekler yaparak tüzüklerini hazırlarlar. Tüzüğümüzde de Marksizm'deki partileşmenin ana ilkelerine bağlı kalınmıştır. Yani tüzük 5-10 sayfadan da oluşturulabilir, detaylandırılabilir.

Duruşma Hakimi- Siz amacı gerçekleştirmek için nasıl bir mücadeleyi düşünüyorsunuz?

Mehmet Hayri Durmuş Arkadaş- Burada bazı arkadaşlarım tarafından izah edildi aslında bu husus, ben de şöyle ifade edeyim kısaca: biz her şeyden önce yani son derece geri kalmış adeta ortaçağ karanlıklarında geri kalmış adeta ortaçağ karanlıklarında bırakılmış bir Kürdistan toplumunun fertleri olduğumuzu biliyoruz. Bu derece geri bir yapıda olan bir ülkede örgütlenmenin, bir örgütlenme yaratmanın, bir mücadele doğurmanın ne derece zor olduğu da açıktır. Ayrıca ülkemizin Ortadoğu içerisindeki konumunu biliyoruz; emperyalizmin ve ona bağlı bölgedeki işbirlikçi yönetimlerin ülkemiz üzerindeki sinsi oyunlarını, emellerini de biliyoruz. Bu nedenle mücadelenin bir hayli zorlu geçeceği gerçeğini kabul ediyoruz. Ülkemiz sömürgeleştirilirken -ki, bunun tarihi yüzyılları içeriyor- yani parçalanırken zor kullanılmıştır, her parçası zorla kan dökülerek işgal edilmiştir, hatta tarihin çeşitli dönemlerinde ülkenin ve halkın kaderini değiştirmek için bir takım ayaklanmalar, isyanlar olmuştur, özgürlük için girişimler olmuştur, bu girişimler de her defasında kanla bastırılmıştır. Bu şekilde milyonları aşan insanın kanı akıtılarak ülkemizi işgal altına alınmış ve sömürgeleştirilmiştir. Uzun süredir, yani yaklaşık 2 bin sene kadardır kendi siyasal otoritesini oluşturamamış, bir merkezi yapıya kavuşamamış ve bu nedenle de ilkel, geri, ortaçağ karanlıklarında kalmış bir toplumu bu derece zorla, baskı ile işgal altına alınan bir toplumu kurtarmak için mutlaka yine zora başvurmak gerektiğine inanmışızdır. Yani ciddi bir örgütlenmenin yaratılmasına, işçi-köylüyü temel alan bir örgütlenmeye gidilmesine, bir cepheleşmeye gidilmesi gerektiğine, ülkemizde bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olan tüm güçlerin birleştirilmesi gerektiğine, bir halk ordusunun oluşturulması gerektiğine inanıyoruz ve ancak bu şekilde bir yandan güçlü bir halk birliğinin ve bir halk cephesinin yaratılması, öte yandan yine bir halk ordusunun yaratılması ve uzun süreli bir halk savaşının verilmesiyle ülkemizin kurtulabileceğine inanıyoruz. Anlayışımız özet olarak budur.

Başkan Duruşma Hakimi

Üye Hakim Stenograf

